

Europeiska unionens officiella tidning

L 105

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtonionde årgången

13 april 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 563/2006 av den 13 mars 2006 om ingående av partnerskapsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Salomonöarna om fiske utanför Salomonöarnas kust 33
- Partnerskapsavtal mellan Europeiska gemenskapen och Salomonöarna om fiske utanför Salomonöarnas kust 34
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG 54

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

.....

Rättelser

- ★ Rättelse till rådets förordning (EG, Euratom) nr 2028/2004 av den 16 november 2004 om ändring av förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EUT L 352, 27.11.2004) 64
- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (EUT L 255, 30.9.2005) 65

Pris: 18 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 562/2006

av den 15 mars 2006

**om en gemenskapskodex om gränspassage för personer
(kodex om Schengengränserna)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 62.1 och 62.2 a,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Antagandet av åtgärder i syfte att i överensstämmelse med artikel 62.1 i fördraget säkerställa att det inte förekommer någon gränskontroll av personer när de passerar inre gränser ingår i unionens målsättning att upprätta ett område utan inre gränser med fri rörlighet för personer i enlighet med artikel 14 i fördraget.
- (2) I enlighet med artikel 61 i fördraget skall upprättandet av ett område med fri rörlighet för personer åtföljas av andra åtgärder. Den gemensamma politiken för passage av de yttre gränserna i enlighet med artikel 62.2 i fördraget är ett exempel på en sådan åtgärd.
- (3) Antagandet av gemensamma åtgärder som avser personers passage av inre gränser och kontroll vid yttre gränser bör avspejla bestämmelserna i Schengenregelverket, som har införlivats inom Europeiska unionens ramar, särskilt tillämpliga bestämmelser i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om det gradvisa avskaffandet av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽²⁾ och den gemensamma handboken ⁽³⁾.

(4) När det gäller gränskontroll vid de yttre gränserna, är införandet av ett gemensamt regelverk, bland annat genom en konsolidering och utveckling av det befintliga regelverket på området, ett av huvudinslagen i den gemensamma förvaltningen av de yttre gränserna, såsom den definieras i kommissionens meddelande "En framtida integrerad förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser" av den 7 maj 2002. Detta mål ingår i den strategi för förvaltning av EU-medlemsstaternas yttre gränser som godkändes av rådet den 13 juni 2002 och välkomnades av Europeiska rådet vid dess möten i Sevilla den 21 och 22 juni 2002 och Thessaloniki den 19 och 20 juni 2003.

(5) Fastställandet av en gemensam ordning för gränspassage för personer varken ifrågasätter eller påverkar rätten till fri rörlighet för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar eller rättigheter som beviljats de tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar som enligt överenskommelser mellan gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och dessa tredjeländer å andra sidan åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare.

(6) Gränskontroll är av intresse inte endast för de medlemsstater vid vars yttre gränser den utförs utan för samtliga medlemsstater som har avskaffat inre gränskontroll. Gränskontrollen bör bidra till kampen mot olaglig invandring och människohandel samt till förebyggande av alla typer av hot mot medlemsstaternas inre säkerhet, allmänna ordning, folkhälsa och internationella förbindelser.

(7) In- och utresekontroller bör genomföras på ett sådant sätt att mänsklig värdighet respekteras fullt ut. Gränskontroll bör genomföras på ett professionellt och respektfullt sätt och stå i proportion till de syften som eftersträvas.

(8) Gränskontroll omfattar inte bara kontroll av personer vid gränsövergångsställen och bevakning mellan dessa gränsövergångsställen utan även en analys av riskerna för den inre säkerheten och analys av de hot som kan påverka de yttre gränsernas säkerhet. Det är därför nödvändigt att fastställa villkor, kriterier och regler för kontrollen vid gränsövergångsställena och för gränsövervakningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 juni 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 21 februari 2006.

⁽²⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19. Konventionen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1160/2005 (EUT L 191, 22.7.2005, s. 18).

⁽³⁾ EGT C 313, 16.12.2002, s. 97. Gemensamma handboken senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2133/2004 (EUT L 369, 16.12.2004, s. 5).

- (9) Det bör införas möjligheter att förenkla kontrollerna vid de yttre gränserna vid exceptionella och oförutsebara omständigheter för att undvika alltför lång väntetid vid gränserna. Vid förenklade in- och utresekontroller föreligger det alltså en skyldighet att systematiskt stämpla tredjelands-medborgares handlingar. Stämplingen gör det möjligt att med visshet fastställa datum och plats för passerandet av gränsen utan att i alla enskilda fall fastställa att alla erforderliga åtgärder för kontroll av resehandlingar har genomförts.
- (10) För att minska väntetiden för de personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen bör man när omständigheterna så tillåter inrätta skilda köer skyltade med enhetliga beteckningar i samtliga medlemsstater, vid gränsövergångsställena vid de yttre gränserna. Köerna bör vara skilda vid internationella flygplatser. Där det bedöms lämpligt och om lokala omständigheter gör det möjligt bör medlemsstaterna överväga att inrätta skilda köer vid sjö- och landgränsövergångsställen.
- (11) Medlemsstaterna bör se till att kontrollförfarandena vid de yttre gränserna inte utgör ett betydande hinder för handeln eller för socialt och kulturellt utbyte. De bör därför tillhandahålla tillräckligt med personal och resurser.
- (12) Medlemsstaterna bör utse den eller de nationella myndigheter som enligt deras nationella lagstiftning ansvarar för gränskontrollen. När flera olika myndigheter i samma medlemsstat är ansvariga, bör de ha ett nära och kontinuerligt samarbete.
- (13) Det operativa samarbetet och biståndet mellan medlemsstaterna i fråga om gränskontroll bör förvaltas och samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid medlemsstaternas yttre gränser, som inrättades genom förordning (EG) nr 2007/2004 ⁽¹⁾.
- (14) Denna förordning påverkar inte kontroller som utförs inom ramen för polisens allmänna befogenheter, de säkerhetskontroller av personer som är identiska med sådana som utförs för inrikesflyg, medlemsstaternas möjlighet att undantagsvis utföra kontroller av bagage i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 3925/91 av den 19 december 1991 om avskaffande av de kontroller och formaliteter som gäller för handbagage och incheckat bagage som tillhör personer som reser med flyg inom gemenskapen, samt för bagage som tillhör personer som reser med fartyg inom gemenskapen ⁽²⁾ eller enskilda medlemsstaters lagstiftning om skyldigheten att bära på sig rese- och identitetshandlingar eller att meddela myndigheterna närvaro på den berörda medlemsstatens territorium.
- (15) Om allvarliga hot föreligger mot medlemsstaters allmänna ordning eller inre säkerhet, bör dessa stater också ha möjlighet att tillfälligt återinföra gränskontroll vid sina inre gränser. Det bör fastställas villkor och förfaranden för detta, så att åtgärdens exceptionella karaktär och proportionalitetsprincipen garanteras. Omfattningen och varaktigheten av allt tillfälligt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna bör begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att reagera på det hotet.
- (16) Återinförandet av gränskontroll för personer vid de inre gränserna bör förbli en exceptionell åtgärd inom ett område med fri rörlighet för personer. Gränskontroll och formaliteter som enbart grundas på själva gränspassagen bör inte förekomma.
- (17) Det bör införas ett förfarande som gör det möjligt för kommissionen att anpassa vissa närmare föreskrifter för gränskontroll. I sådana fall bör de åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾.
- (18) Det bör även införas ett förfarande som gör det möjligt för medlemsstaterna att anmäla ändringar av andra närmare föreskrifter för gränskontroll till kommissionen.
- (19) Eftersom målet för förordningen, det vill säga inrättandet av regler för gränspassage för personer inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (20) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Förordningen bör tillämpas med iakttagande av medlemsstaternas skyldigheter i fråga om internationellt skydd och principen om "non-refoulement".
- (21) Genom undantag från artikel 299 i fördraget omfattar denna förordning endast Frankrikes och Nederländernas europeiska territorier. Den påverkar inte den särskilda ordning som gäller för städerna Ceuta och Melilla, såsom fastställs i avtalet om Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, 25.11.2004, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 374, 31.12.1991, s. 4. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 69.

- (22) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Danmark. Eftersom denna förordning bygger på Schengenregelverket enligt bestämmelserna i avdelning IV i tredje delen av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, bör Danmark, i enlighet med artikel 5 i nämnda protokoll, inom en tid av sex månader efter antagandet av denna förordning besluta om huruvida landet skall genomföra förordningen i sin nationella lagstiftning.
- (23) När det gäller Island och Norge, utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa två staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG ⁽²⁾ om vissa tillämpningsföreskrifter för avtalet.
- (24) Det måste göras ett arrangemang för att företrädare för Island och Norge skall kunna anslutas till arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. Ett sådant arrangemang har utformats i skriftväxlingen mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om de kommittéer som bistår Europeiska kommissionen i utövandet av dess verkställande befogenheter ⁽³⁾, vilken är fogad till det ovan nämnda avtalet.
- (25) När det gäller Schweiz, utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/849/EG ⁽⁴⁾ och 2004/860/EG ⁽⁵⁾.
- (26) Det måste göras ett arrangemang för att företrädare för Schweiz skall kunna anslutas till arbetet i de kommittéer som biträder kommissionen vid utövandet av dess genomförandebefogenheter. Ett sådant arrangemang har utformats i skriftväxlingen mellan gemenskapen och Schweiz, vilken bifogas ovannämnda avtal.
- (27) Förordningen innebär en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket, i vilka Förenade kungariket inte deltar enligt rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁶⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig i Förenade kungariket.
- (28) Förordningen innebär en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket, i vilka Irland inte deltar enligt rådets beslut 2002/192/EG av 28 februari 2002 om en begäran från Irland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁷⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av förordningen, som inte är bindande för eller tillämplig i Irland.
- (29) Artikel 1 första meningen och artikel 5.4 a i avdelning III samt de bestämmelser i avdelning II och dess bilagor i denna förordning som hänvisar till Schengens informationssystem (SIS) utgör bestämmelser som bygger på Schengenregelverket eller på annat sätt anknyter till det enligt artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och principer

Enligt denna förordning skall ingen gränskontroll ske av personer vid passage av de inre gränserna mellan Europeiska unionens medlemsstater.

Genom förordningen införs regler för gränskontroll av personers passage av EU-medlemsstaternas yttre gränser.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

1. inre gränser:

- a) medlemsstaternas gemensamma landgränser, inklusive flod- och insjögränser,

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 53.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2004/849/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 368, 15.12.2004, s. 26).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2004/860/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 370, 17.12.2004, s. 78).

⁽⁶⁾ EUT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁷⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

- b) medlemsstaternas flygplatser för inrikesflyg,
- c) medlemsstaternas kust-, flod- och insjöhamnar för reguljära färjeförbindelser.
2. *yttre gränser*: medlemsstaternas landgränser, inklusive flod- och insjögränser, sjögränser samt flygplatser och flod-, kust- och insjöhamnar, såvida de inte räknas som inre gränser.
3. *inrikesflyg*: all flygtrafik som uteslutande ankommer till eller avgår från medlemsstaternas territorium utan landning i ett tredjeland.
4. *reguljära färjeförbindelser*: alla färjeförbindelser där fartyg går i trafik mellan samma två eller flera hamnar på medlemsstaternas territorium, utan anlöpning av hamnar utanför detta territorium, där förbindelserna utgör transport av personer och fordon enligt en offentliggjord tidtabell.
5. *personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen*:
- a) unionsmedborgare, i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget, samt tredjelandsmedborgare vilka är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet och vilka omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ⁽¹⁾ av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier,
- b) tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar, oavsett nationalitet, som enligt överenskommelser mellan gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och dessa tredjeländer å den andra åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare.
6. *tredjelandsmedborgare*: varje person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget och som inte omfattas av punkt 5 i denna artikel.
7. *personer registrerade i syfte att nekas inresa*: varje tredjelandsmedborgare som har registrerats i Schengens informationssystem (SIS) enligt vad som föreskrivs i artikel 96 i konventionen om tillämpning av Schengenvärdet och i det syfte som anges där.
8. *gränsövergångsställe*: varje gränsövergångsställe som de behöriga myndigheterna har godkänt för passage av de yttre gränserna.
9. *gränskontroll*: verksamhet vid en gräns, i enlighet med och för att uppnå målen i denna förordning, som utan hänsyn till andra skäl enbart bedrivs som svar på en avsikt att passera gränsen eller själva passagen av den och som består av in- och utresekontroller och gränsövervakning.
10. *in- och utresekontroller*: kontroller vid gränsövergångsställen för att säkerställa att personer, deras transportmedel och föremål i deras besittning kan tillåtas att resa in i medlemsstaternas territorium eller att lämna det.
11. *gränsövervakning*: övervakning av gränser mellan gränsövergångsställen och övervakning av gränsövergångsställen utanför de fasta tiderna för öppethållande för att hindra personer från att kringgå in- och utresekontrollerna.
12. *fördjupad kontroll*: en ytterligare kontroll som kan genomföras på en särskild plats ett stycke bort från den plats där alla personer kontrolleras (primärkontroll).
13. *gränskontrolltjänsteman*: en offentlig tjänsteman som i enlighet med nationell lagstiftning tjänstgör vid ett gränsövergångsställe eller längs gränsen eller i omedelbar närhet av en sådan gräns och som enligt denna förordning och den nationella lagstiftningen i varje medlemsstat utför gränskontroll.
14. *transportör*: varje fysisk eller juridisk person som bedriver yrkesmässig persontrafik.
15. *uppehållstillstånd*:
- a) alla uppehållstillstånd som utfärdats av medlemsstaterna med den enhetliga utformning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland ⁽²⁾,
- b) alla övriga handlingar som utfärdats av en medlemsstat till tredjelandsmedborgare och som ger tillstånd till vistelse på eller förnyad inresa till dess territorium, med undantag för tillfälliga tillstånd som utfärdas i avvaktan på prövningen av en första ansökan om uppehållstillstånd enligt vad som avses i punkt a eller ansökan om asyl.
16. *kryssningsfartyg*: ett fartyg som följer en given rutt enligt ett i förväg upprättat program som innefattar ett program med turistverksamhet i de olika hamnarna, varvid i princip inga passagerare får embarkera eller debarkera under resan.
17. *fritidsbåtstrafik*: användning av fritidsbåtar för sport och turism.
18. *kustfiske*: fiske som bedrivs med hjälp av fartyg som varje dag eller inom 36 timmar återkommer till en hamn som är belägen på en medlemsstats territorium utan att anlöpa någon hamn som är belägen i ett tredjeland.

⁽¹⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2002, s. 1.

19. *hot mot folkhälsan*: en sjukdom med epidemisk potential enligt definitionen i Världshälsoorganisationens internationella hälsostadga och andra infektionssjukdomar eller smittsamma parasitsjukdomar, om de omfattas av skyddsbestämmelser som är tillämpliga på medlemsstaternas medborgare.

Artikel 3

Tillämpningsområde

Denna förordning skall tillämpas på varje person som passerar medlemsstaternas inre eller yttre gränser, utan att det påverkar

- a) rättigheterna för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen,
- b) rättigheterna för flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, särskilt när det gäller principen om "non-refoulement".

AVDELNING II

YTTRE GRÄNSER

KAPITEL I

Passage av yttre gränser och inresevillkor

Artikel 4

Passage av yttre gränser

1. De yttre gränserna får passeras endast vid gränsövergångsställen och under fastställda öppethållandetimes. Öppethållandetimes skall tydligt anges vid gränsövergångsställen som inte är öppna dygnet runt.

Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla förteckningen över sina gränsövergångsställen i enlighet med artikel 34.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får följande undantag göras från skyldigheten att passera de yttre gränserna endast vid gränsövergångsställena och under de fastställda öppethållandetimes:

- a) För fritidsbåtstrafik eller kustfiske.
- b) För sjömän som går i land och stannar inom området runt den hamn som deras fartyg anlöper eller i närliggande tätorter.
- c) För personer eller grupper av personer, när det föreligger särskilda behov, under förutsättning att de innehar de tillstånd som krävs enligt nationell lagstiftning och det inte strider mot medlemsstaternas allmänna ordning eller inre säkerhet.
- d) För personer eller grupper av personer vid en oförutsedd nödsituation.

3. Utan att det påverkar undantagen i punkt 2 eller medlemsstaternas skyldigheter i fråga om internationellt skydd, skall medlemsstaterna införa sanktioner, i enlighet med sin nationella lagstiftning, för passage utan tillstånd av de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena och de fasta öppethållandetimes. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 5

Inresevillkor för tredjelandsmedborgare

1. För vistelse som inte överstiger tre månader under en sexmånadersperiod skall följande villkor gälla för inresa för tredjelandsmedborgare:

- a) De är innehavare av en eller flera giltiga resehandlingar som tillåter passage av gränsen.
- b) De innehar giltig visering, om sådan krävs enligt rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav ⁽¹⁾, utom när de innehar ett giltigt uppehållstillstånd.
- c) De kan styrka syftet med och villkoren för den avsedda vistelsen och de har tillräckliga medel för sitt uppehälle för såväl den planerade vistelsens längd som återresan till ursprungslandet eller transitresa till ett tredjeland som med säkerhet tillåter inresa eller är i stånd att på laglig väg anskaffa sådana medel.
- d) De finns inte registrerade i SIS i syfte att nekas inresa.
- e) De anses inte utgöra en risk för någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser, särskilt när det inte finns någon registrering i medlemsstaternas nationella dataregister som syftar till att neka inresa av samma skäl.

2. En icke uttömmande förteckning över verifikationer som gränskontrolltjänstemannen får begära av tredjelandsmedborgare för att kontrollera att villkoren i punkt 1 c är uppfyllda ingår i bilaga I.

3. Bedömningen av medlen för uppehållet skall göras utifrån syftet med vistelsen och dess längd samt med hänvisning till genomsnittliga kostnader för kost och logi i den berörda medlemsstaten/de berörda medlemsstaterna i lågbudgetinkvartering multiplicerade med antalet dagar för vistelsen.

⁽¹⁾ EGT L 81, 21.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 851/2005 (EGT L 141, 4.6.2005, s. 3).

De referensbelopp som fastställs av medlemsstaterna skall anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 34.

Bedömningen av om det finns tillräckliga medel för uppehållet får bygga på tredjelandsmedborgarens innehav av kontanta medel, resecheckar och kreditkort. Attagandeförklaringar, om det föreskrivs sådana i en medlemsstats nationella lagstiftning, och garantibrev från värdfolk enligt nationell lagstiftning, om tredjelandsmedborgaren bor hos en värd, kan även utgöra bevis på att det finns tillräckliga medel för uppehållet.

4. Med undantag från punkt 1 gäller följande:

- a) Tredjelandsmedborgare som inte uppfyller alla villkor i punkt 1 men som innehar uppehållstillstånd eller visering för förnyad inresa utfärdad av någon av medlemsstaterna eller, om så erfordras, båda dessa handlingar, skall tillåtas inresa till de övriga medlemsstaternas territorier i transiteringssyfte, så att de kan nå den medlemsstat som har utfärdat uppehållstillståndet eller viseringen för förnyad inresa, såvida inte deras namn finns upptagna på den nationella spärllistan i den medlemsstat vars yttre gränser de avser att passera och registreringen åtföljs av instruktioner om att neka inresa eller transiresa.
- b) Tredjelandsmedborgare som uppfyller villkoren i punkt 1, förutom led b, och som infinner sig vid gränsen, får beviljas inresa till medlemsstaternas territorier, om en visering utfärdas vid gränsen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 415/2003 av den 27 februari 2003 om utfärdandet av viseringar vid gränsen, inbegripet till sjömän i transit ⁽¹⁾.

De viseringar som utfärdas vid gränsen skall registreras i en förteckning.

Om det inte är möjligt att placera en visering i resehandlingen, skall den undantagsvis placeras på ett separat blad som förs in i resehandlingen. I sådana fall skall den enhetliga modell för blad för påförande av visering som fastställs i rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet ⁽²⁾ användas.

- c) Tredjelandsmedborgare som inte uppfyller ett eller flera av villkoren i punkt 1 får av en medlemsstat beviljas tillstånd till inresa på dess territorium av humanitära skäl, av nationellt intresse eller på grund av internationella förpliktelser. Om den berörda tredjelandsmedborgaren är registrerad på spärllista enligt punkt 1 d, skall den medlemsstat som ger tillstånd till inresan på sitt territorium informera övriga medlemsstater om detta.

KAPITEL II

Kontroll av yttre gränser och nekad inresa

Artikel 6

Genomförande av in- och utresekontroller

1. Gränskontrolltjänstemän skall vid sin tjänsteutövning fullt ut respektera människans värdighet.

Alla åtgärder som vidtas vid tjänsteutövningen skall stå i proportion till de syften som eftersträvas genom sådana åtgärder.

2. När gränskontrolltjänstemän utför in- och utresekontroller får de inte diskriminera personer på grund av något av följande: kön, ras eller etnisk tillhörighet, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

Artikel 7

In- och utresekontroll av personer

1. Gränstrafiken vid de yttre gränserna skall underkastas kontroll av gränskontrolltjänstemän. Kontrollerna skall utföras i enlighet med detta kapitel.

Kontrollerna kan också omfatta transportmedel och föremål som medförs av personer vid gränspassagen. Vid all kroppsvisitering och genomsökning skall den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning tillämpas.

2. Alla personer skall underkastas en minimikontroll för fastställande av identiteten genom uppvisande av resehandlingar. Denna minimikontroll skall bestå av en snabb och enkel kontroll, vid behov med hjälp av tekniska anordningar och genom sökning, i relevanta databaser, av information enbart om stulna, förskingrade, borttappade och ogiltigförklarade handlingar, av giltigheten hos den resehandling som tillåter den rättmätige innehavaren gränspassage och av förekomsten av tecken på del- eller helförfalskning.

Den minimikontroll som avses i första stycket skall vara regel för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen.

Vid minimikontroller av personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen får dock gränskontrolltjänstemän systematiskt göra sökningar i nationella och europeiska databaser för att säkerställa att sådana personer inte utgör ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot den inre säkerheten, den allmänna ordningen, medlemsstaternas internationella förbindelser eller ett hot mot folkhälsan.

Resultatet av sådana sökningar får inte äventyra rätten för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen att resa in på den berörda medlemsstatens territorium i enlighet med direktiv 2004/38/EG.

⁽¹⁾ EUT L 64, 7.3.2003, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 53, 23.2.2002, s. 4.

3. Vid inresa och utresa skall tredjelandsmedborgare underskattas noggranna kontroller.

a) Den noggranna kontrollen vid inresa skall omfatta kontroll av de villkor för inresa som fastställs i artikel 5.1 samt, i förekommande fall, av handlingar som ger tillstånd till vistelse och utövande av yrkesverksamhet. Detta skall innefatta en ingående undersökning av följande aspekter:

i) Kontroll av att tredjelandsmedborgaren är i besittning av en resehandling som gäller för gränsövergång, att den inte har upphört att gälla och att handlingen i erforderliga fall åtföljs av den visering eller det uppehållstillstånd som krävs.

ii) Ingående granskning av resehandlingen för att upptäcka tecken på del- eller helförfalskning.

iii) Undersökning av inrese- och utresestämplarna i den berörda tredjelandsmedborgarens resehandling, i syfte att genom jämförelse av inrese- och utresedatum kontrollera att personen inte redan har överskridit den maximalt tillåtna längden för vistelse på medlemsstaternas territorium.

iv) Kontroll av den berörda tredjelandsmedborgarens avrese- och bestämmelseort samt syftet med den planerade vistelsen och, vid behov, kontroll av de handlingar som styrker detta.

v) Kontroll av att den berörda tredjelandsmedborgaren har tillräckliga medel för sitt uppehälle för den planerade vistelsens längd och syfte, för återresan till ursprungslandet eller för transitresan till ett tredjeland till vilket han eller hon tillåts inresa eller av att han eller hon är i stånd att på laglig väg anskaffa sådana medel.

vi) Kontroll av att den berörda tredjelandsmedborgaren, hans eller hennes transportmedel och de föremål som han eller hon medför inte äventyrar allmän ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser i någon av medlemsstaterna. Denna kontroll skall bland annat omfatta direkt slagning på personer och, vid behov, föremål som registrerats i SIS och i nationella dataregister och de eventuella åtgärder som skall vidtas till följd av en registrering.

b) Den noggranna kontrollen vid utresa skall omfatta följande:

i) Kontroll av att tredjelandsmedborgaren är i besittning av en giltig resehandling för gränsövergång.

ii) Kontroll av resehandlingen för att upptäcka tecken på del- eller helförfalskning.

iii) Om möjligt, kontroll av att tredjelandsmedborgaren inte anses vara ett hot mot allmän ordning, inre säkerhet eller någon av medlemsstaternas internationella förbindelser.

c) Förutom kontrollerna i punkt b får den noggranna kontrollen vid utresa också omfatta följande:

i) Kontroll av att personen innehar en giltig visering, om detta krävs enligt förordning (EG) nr 539/2001, utom när personen i fråga innehar ett giltigt uppehållstillstånd.

ii) Kontroll av att personen inte har överskridit den maximalt tillåtna längden för vistelse på medlemsstaternas territorium.

iii) Slagning på personer och föremål som registrerats i SIS och i nationella dataregister.

4. Om det finns möjligheter och om det begärs av tredjelandsmedborgaren skall de noggranna kontrollerna genomföras på ett icke-offentligt område.

5. Tredjelandsmedborgare som genomgår en noggrann fördjupad kontroll skall informeras om ändamålet med och förfarandet för en sådan kontroll.

Denna information skall vara tillgänglig på unionens alla officiella språk och på språket (språken) i det land eller de länder som gränisar till den berörda medlemsstaten och skall ange att tredjelandsmedborgaren får begära att få veta namnet eller tjänsteidentifikationsnumret på de gränskontrolltjänstemän som utför den noggranna fördjupade kontrollen samt namnet på gränsövergångsstället och datum för gränspassagen.

6. Kontroller av en person som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen skall genomföras i enlighet med direktiv 2004/38/EG.

7. Närmare föreskrifter om den information som skall registreras fastställs i bilaga II.

Artikel 8

Förenklade in- och utresekontroller

1. In- och utresekontrollerna vid de yttre gränserna får förenklas vid exceptionella och oförutsedda omständigheter. Sådana exceptionella och oförutsedda omständigheter skall anses föreligga, om oförutsebara händelser leder till en sådan trafikintensitet att väntetiden vid gränsövergångsstället blir alltför lång och alla resurser när det gäller personal, medel och organisation har uttömts.

2. Om in- och utresekontrollerna förenklas i enlighet med punkt 1, skall inresekontroller i princip ges företräde framför utresekontroller.

Beslutet om att förenkla kontrollerna skall fattas av den gränskontrolltjänsteman som är befäl vid gränsövergångsstället.

Denna förenkling av kontrollerna skall vara tillfällig, anpassas till de omständigheter som gör den motiverad och genomföras gradvis.

3. Även vid förenklade kontroller skall gränskontrolltjänstemannen stämpla tredjelandsmedborgarnas resehandlingar både vid inresa och utresa, i enlighet med artikel 10.

4. Varje medlemsstat skall en gång om året överlämna en rapport om tillämpningen av denna artikel till Europaparlamentet och kommissionen.

Artikel 9

Skilda köer och skyltning

1. Medlemsstaterna skall inrätta skilda köer, särskilt vid gränsövergångsställen vid luftgränser, för att utföra personkontroller, i enlighet med artikel 7. Dessa köer skall skiljas åt genom skyltar som är utformade enligt bilaga III.

Medlemsstaterna får organisera skilda köer vid gränsövergångsställena vid sjö- och landgränserna samt vid gränser mellan medlemsstater som inte tillämpar artikel 20 vid de gemensamma gränserna. Skyltar som är utformade enligt bilaga III skall användas om medlemsstaterna organiserar skilda köer vid dessa gränser.

Medlemsstaterna skall se till att dessa köer markeras med tydliga skyltar, även när reglerna om användningen av skilda köer upphävs i enlighet med punkt 4, för att garantera ett optimalt flöde av personer som passerar gränsen.

2. a) Personer som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen får använda de köer som markeras med skylten i del A i bilaga III. De får även använda de köer som markeras med skylten i del B i bilaga III.
- b) Alla övriga personer skall använda de köer som markeras med skylten i del B i bilaga III.

Beteckningarna på skyltarna i punkterna a och b får visas på det eller de språk som varje medlemsstat anser lämpligt.

3. Vid gränsövergångsställena vid sjö- och landgränserna får medlemsstaterna dela upp fordonstrafiken i skilda köer, för lätta och tunga fordon och bussar, med användning av de skyltar som visas i del C i bilaga III.

Medlemsstaterna får vid behov variera beteckningarna på dessa skyltar mot bakgrund av lokala omständigheter.

4. Om det råder tillfällig obalans i trafiken vid ett visst gränsövergångsställe, får de behöriga myndigheterna låta bli att tillämpa reglerna om användningen av skilda köer under den tid som behövs för att återställa balansen.

5. Anpassningen av befintliga skyltar till bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 skall vara klar senast den 31 maj 2009. När medlemsstaterna ersätter befintliga skyltar eller sätter upp nya före detta datum, skall de följa anvisningarna i dessa punkter.

Artikel 10

Stämpling av tredjelandsmedborgares resehandlingar

1. Tredjelandsmedborgares resehandlingar skall systematiskt stämplas vid in- och utresa. Inrese- eller utresestämpel skall särskilt påföras följande handlingar:

- a) Handlingar försedda med en giltig visering, vilka tillåter tredjelandsmedborgare att passera gränsen.
- b) Handlingar som tillåter tredjelandsmedborgare som vid gränsen har fått en visering utfärdad av en medlemsstat att passera gränsen.
- c) Handlingar som tillåter tredjelandsmedborgare som inte omfattas av viseringskrav att passera gränsen.

2. Inrese- eller utresestämpel skall påföras resehandlingar för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG, men som inte uppvisar det uppehållskort som anges i artikel 10 i det direktivet.

Inrese- eller utresestämpel skall påföras resehandlingar för tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet enligt gemenskapslagstiftningen, men som inte uppvisar det uppehållskort som anges i artikel 10 i direktiv 2004/38/EG.

3. Inrese- eller utresestämpel skall inte påföras

- a) resehandlingar för statschefer eller dignitärer, vilkas ankomst har meddelats i förväg via diplomatiska kanaler,
- b) certifikat för piloter eller besättningsmedlemmar på flygplan,
- c) resehandlingar för sjömän som vistas på en medlemsstats territorium endast medan fartyget befinner sig i hamn och inom den anlöpta hamnens område,
- d) resehandlingar för besättningsmedlemmar och passagerare på kryssningsfartyg som inte omfattas av in- och utresekontroller i enlighet med punkt 3.2.3 i bilaga VI,
- e) handlingar som tillåter medborgare i Andorra, Monaco och San Marino att passera gränsen.

På begäran av en tredjelandsmedborgare får inrese- eller utresestämpel undantagsvis slopas, om en sådan stämpel riskerar att orsaka honom betydande problem. I sådana fall skall inresa eller utresa registreras på ett separat blad med namn och passnummer. Detta blad skall överlämnas till tredjelandsmedborgaren.

4. Närmare föreskrifter om stämpling fastställs i bilaga IV.

5. Tredjelandsmedborgare skall när så är möjligt informeras om gränskontrolltjänstemannens skyldighet att stämpla deras resehandlingar vid in- och utresa, även när kontrollerna är förenklade i enlighet med artikel 8.

6. Kommissionen skall senast i slutet av 2008 rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur bestämmelserna om stämpling av resehandlingar fungerar.

Artikel 11

Presumtion om uppfyllande av villkoren för vistelsens varaktighet

1. Om en tredjelandsmedborgares resehandling saknar inresestämpel har de behöriga nationella myndigheterna rätt att anta att innehavaren inte uppfyller eller inte längre uppfyller de villkor för vistelsens varaktighet som är tillämpliga i den berörda medlemsstaten.

2. Antagandet i punkt 1 får vederläggas genom att tredjelandsmedborgaren på något trovärdigt sätt, t.ex. genom färdbiljetter eller handlingar som styrker att han eller hon vistats utanför medlemsstaternas territorium, visar att han eller hon har uppfyllt de villkor som gäller för varaktigheten av en kortare vistelse.

I sådana fall gäller följande:

- a) Om tredjelandsmedborgaren påträffas på territoriet i en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut skall de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell lag eller praxis, ange i tredjelandsmedborgarens resehandling datum och plats för personens passage av den yttre gränsen till en av de medlemsstater som tillämpar Schengenavtalet fullt ut.
- b) Om tredjelandsmedborgaren påträffas på territoriet i en medlemsstat för vilken det beslut som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt inte har antagits skall de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell lag och praxis, ange i tredjelandsmedborgarens resehandling datum och plats för hans eller hennes passage av en sådan medlemsstats yttre gräns.

Förutom vad som anges i leden a och b får ett formulär som utformats i enlighet med bilaga VIII ges till tredjelandsmedborgaren.

Medlemsstaterna skall informera varandra samt kommissionen och rådets generalsekretariat om sin nationella praxis beträffande det som anges i denna artikel.

3. Om det antagande som avses i punkt 1 inte vederläggs, får tredjelandsmedborgaren avvisas av de behöriga myndigheterna från den berörda medlemsstatens territorium.

Artikel 12

Gränsövervakning

1. Det huvudsakliga syftet med gränsövervakningen är att förhindra obehörig gränspassage, att bekämpa gränsöverskridande brottslighet och att vidta åtgärder mot personer som har passerat gränsen på olagligt sätt.

2. Gränskontrolltjänstemännen skall använda stationära eller rörliga enheter för gränsövervakning.

Denna övervakning skall utföras på ett sådant sätt att den hindrar och avskräcker personer från att kringgå kontrollerna vid gränsövergångsställena.

3. Övervakningen mellan gränsövergångsställena skall utföras av gränskontrolltjänstemän vilkas antal och metoder skall anpassas till befintliga eller förutsebara risker och hot. Den skall innefatta täta och plötsliga ändringar av övervakningsperioderna, så att det alltid innebär en risk för upptäckt att obehörigt passera gränsen.

4. Övervakningen skall utföras av stationära eller rörliga enheter som patrullerar eller posteras på platser som är kända för att vara eller antas vara känsliga, eftersom syftet med övervakningen är att gripa personer som olagligen passerar gränsen. Övervakningen kan även utföras med tekniska hjälpmedel, inklusive elektroniska hjälpmedel.

5. Ytterligare bestämmelser om övervakningen får antas i enlighet med förfarandet i artikel 33.2.

Artikel 13

Nekad inresa

1. En tredjelandsmedborgare som inte uppfyller samtliga inresevillkor enligt artikel 5.1 och inte tillhör de kategorier av personer som anges i artikel 5.4 skall nekas inresa till medlemsstaternas territorium. Detta skall inte påverka tillämpningen av de särskilda bestämmelserna om rätt till asyl och internationellt skydd eller utfärdandet av viseringar för längre vistelse.

2. Inresa får endast nekas genom ett motiverat beslut med uppgift om de exakta skälen för nekad inresa. Beslutet skall fattas av den myndighet som är behörig enligt nationell lagstiftning. Det skall få verkan omedelbart.

Det motiverade beslutet med uppgift om de exakta skälen för nekad inresa skall lämnas i form av ett standardformulär som utformats i enlighet med del B i bilaga V, ifyllt av den myndighet som enligt nationell lagstiftning är behörig att neka inresa. Det ifyllda standardformuläret skall överlämnas till den berörda tredjelandsmedborgaren, som skall bekräfta att han har mottagit beslutet om nekad inresa genom detta formulär.

3. Personer som nekats inresa skall ha rätt att överklaga. Överklagande skall ske i enlighet med nationell lagstiftning. Skriftlig information skall också lämnas till tredjelandsmedborgaren om kontaktpunkter som kan tillhandahålla information om företrädare som är behöriga att agera på tredjelandsmedborgarens vägnar i enlighet med nationell lagstiftning.

Verkställigheten av beslutet om nekad inresa skall inte uppskjutas på grund av att ett överklagandeförfarande har inletts.

Utan att det påverkar en eventuell kompensation som beviljas i enlighet med nationell lag skall den berörda tredjelandsmedborgaren ha rätt att begära att den medlemsstat som nekat inresa korrigerar den annullerade inresestämpeln, och eventuella andra strykningar och tillägg som har gjorts, om det inom ramen för överklagandeförfarandet konstateras att beslutet om nekad inresa var ogrundat.

4. Gränskontrolltjänstemännen skall se till att en tredjelandsmedborgare som har nekats inresa inte reser in till den berörda medlemsstatens territorium.

5. Medlemsstaterna skall samla in statistik om antalet personer som nekats inresa, skälen för nekad inresa, nationaliteten på de personer som nekats inresa och vid vilken typ av gräns (land, luft eller sjö) som de nekats inresa. Medlemsstaterna skall överlämna denna statistik till kommissionen en gång om året. Kommissionen skall vartannat år offentliggöra en sammanställning av den statistik som lämnats av medlemsstaterna.

6. Närmare föreskrifter för nekad inresa finns i del A i bilaga V.

KAPITEL III

Personal och resurser för gränskontroll och samarbete mellan medlemsstater

Artikel 14

Personal och resurser för gränskontroll

Medlemsstaterna skall sätta in lämplig personal i tillräckligt antal och tillräckliga resurser för genomförandet av kontroll vid de yttre gränserna i enlighet med artiklarna 6–13 för att säkerställa en effektiv, hög och enhetlig nivå på kontrollen vid sina yttre gränser.

Artikel 15

Genomförande av kontroller

1. Gränskontroller enligt artiklarna 6–13 skall utföras av gränskontrolltjänstemän i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och med nationell lagstiftning.

Vid utförandet av denna gränskontroll skall den befogenhet att inleda brottsutredningar som genom nationell lagstiftning tilldelats gränskontrolltjänstemän och som ligger utanför förordningens tillämpningsområde inte påverkas.

Medlemsstaterna skall se till att gränskontrolltjänstemännen är specialiserade och vederbörligen utbildade tjänstemän. Medlemsstaterna skall uppmuntra gränskontrolltjänstemän att lära sig språk, särskilt de språk som de behöver för att utföra sina arbetsuppgifter.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna en förteckning över de nationella myndigheter som ansvarar för gränskontrollen enligt deras nationella lagstiftning i enlighet med artikel 34.

3. För att åstadkomma en effektiv gränskontroll skall varje medlemsstat se till att alla nationella myndigheter med ansvar för gränskontroll har ett nära och kontinuerligt samarbete.

Artikel 16

Samarbete mellan medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna skall bistå varandra och ha ett nära och kontinuerligt samarbete för genomförande av en effektiv gränskontroll i enlighet med artiklarna 6–15. De skall utbyta all relevant information.

2. Det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna om förvaltningen av de yttre gränserna skall samordnas av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid medlemsstaternas yttre gränser (nedan kallad "byrån"), som inrättades genom förordning (EG) nr 2007/2004.

3. Utan att det påverkar byråns befogenheter får medlemsstaterna fortsätta operativt samarbete med andra medlemsstater och/eller tredjeländer vid de yttre gränserna, inklusive utbyte av sambandsmän, om detta samarbete kompletterar byråns verksamhet.

Medlemsstaterna skall avhålla sig från alla åtgärder som kan äventyra byråns arbete eller uppnåendet av dess mål.

Medlemsstaterna skall rapportera till byrån om det operativa samarbete som avses i första stycket i denna punkt.

4. Medlemsstaterna skall tillhandahålla utbildning om reglerna för gränskontroll samt om grundläggande rättigheter. Härvid skall hänsyn tas till de gemensamma utbildningsstandarder som fastställts och vidareutvecklats av byrån.

Artikel 17

Gemensam kontroll

1. Medlemsstater som inte tillämpar artikel 20 på sina gemensamma landgränser får fram till tillämpningsdatumet för den artikeln gemensamt kontrollera dessa gemensamma gränser, och i så fall får en person stoppas endast en gång för inrese- och utresekontroller, utan att det påverkar medlemsstaternas individuella ansvar enligt artiklarna 6–13.

Medlemsstaterna får i det syftet ingå bilaterala överenskommelser.

2. Medlemsstaterna skall informera kommissionen om alla överenskommelser som ingås i enlighet med punkt 1.

KAPITEL IV

Särskilda bestämmelser angående in- och utresekontroller

Artikel 18

Särskilda bestämmelser angående olika typer av gränser och de olika transportmedel som används för passage av de yttre gränserna

De särskilda bestämmelser som anges i bilaga VI skall tillämpas på kontroller som utförs vid olika typer av gränser och på de olika transportmedel som används för passage av gränsövergångsställena.

Dessa särskilda bestämmelser får innehålla undantag från artiklarna 5 och 7–13.

Artikel 19

Särskilda bestämmelser angående kontroller av vissa personkategorier

1. De särskilda bestämmelser som anges i bilaga VII skall tillämpas på kontroller av följande personkategorier:

- a) Statschefer och medlemmar av deras delegationer.
- b) Flygplanspiloter och andra besättningsmedlemmar.
- c) Sjömän.
- d) Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass och medlemmar av internationella organisationer.
- e) Gränsarbetare.
- f) Underåriga.

Dessa särskilda bestämmelser får innehålla undantag från artiklarna 5 och 7–13.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om utformningen av de identitetskort som utfärdas av deras utrikesministerier till ackrediterade medlemmar av diplomatiska

beskickningar och konsulära representationer och deras familjer i enlighet med artikel 34.

AVDELNING III

INRE GRÄNSER

KAPITEL I

Avskaffande av gränskontroll vid de inre gränserna

Artikel 20

Passage av inre gränser

De inre gränserna får passeras överallt utan att någon in- och utresekontroll genomförs, oavsett personens nationalitet.

Artikel 21

Kontroller inom territoriet

Avskaffandet av gränskontroll vid de inre gränserna skall inte påverka följande:

- a) Utövandet av polisiära befogenheter av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning, i den mån utövandet av dessa befogenheter inte har samma verkan som in- och utresekontroller; detta gäller också i gränsområden. Utövandet av polisiära befogenheter, i den betydelse som avses i första meningen, får särskilt inte anses motsvara in- och utresekontroller när de polisiära åtgärderna
 - i) inte syftar till gränskontroll,
 - ii) bygger på allmän polisinformation och poliserfarenhet när det gäller eventuella hot mot den allmänna säkerheten och särskilt syftar till att bekämpa gränsöverskridande brottslighet,
 - iii) utformas och utförs på ett sätt som klart skiljer sig från systematiska personkontroller vid de yttre gränserna,
 - iv) utförs som stickprovskontroller.
- b) Säkerhetskontroller av personer i hamnar eller på flygplatser vilka utförs av behöriga myndigheter i enlighet med varje medlemsstats lagstiftning, av hamn- eller flygplatsansvariga eller transportörer, under förutsättning att dessa kontroller även utförs på personer som reser inom en medlemsstat.
- c) Möjligheten för en medlemsstat att i sin nationella lagstiftning föreskriva en skyldighet att inneha eller bära på sig dokument och handlingar.

- d) Tredjelandsmedborgares skyldighet att anmäla sin närvaro på en medlemsstats territorium i enlighet med bestämmelserna i artikel 22 i Schengenkonventionen.

Artikel 22

Undanröjande av hinder för trafiken vid gränsövergångsställen på vägar vid de inre gränserna

Medlemsstaterna skall undanröja alla hinder för ett smidigt trafikflöde vid gränsövergångsställen på vägar vid de inre gränserna, särskilt alla hastighetsbegränsningar som inte uteslutande grundas på trafiksäkerhetskänsyn.

Medlemsstaterna skall samtidigt vara beredda att tillhandahålla de anordningar som behövs för kontroller om kontrollerna vid de inre gränserna återinförs.

KAPITEL II

Tillfälligt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna

Artikel 23

Tillfälligt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna

1. Om det föreligger ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten får en medlemsstat i undantagsfall, under en period av högst 30 dagar eller så länge det allvarliga hotet kan förväntas kvarstå om det föreligger under mer än 30 dagar, återinföra gränskontroll vid sina inre gränser, i enlighet med förfarandet i artikel 24 eller i brådskande fall i enlighet med förfarandet i artikel 25. Omfattningen och varaktigheten av det tillfälliga återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna får inte överskrida vad som är absolut nödvändigt för att bemöta det allvarliga hotet.

2. Om det allvarliga hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten kvarstår efter den period som anges i punkt 1 får medlemsstaten förlänga gränskontroll på samma grunder som anges i punkt 1 och, med beaktande av nya omständigheter, i förnybara perioder på högst 30 dagar, i enlighet med förfarandet i artikel 26.

Artikel 24

Förfarande i förutsebara fall

1. Om en medlemsstat planerar att återinföra gränskontroll vid de inre gränserna med stöd av artikel 23.1, skall den så snart som möjligt meddela övriga medlemsstater och kommissionen detta och lämna följande upplysningar så snart de är tillgängliga:

- a) Skälen för det planerade återinförandet med en beskrivning av de händelser som utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten.

- b) Omfattningen av det planerade återinförandet med angivande av var gränskontroll skall återinföras.

- c) Namnen på de godkända gränsövergångsställena.

- d) Datum och varaktighet för det planerade återinförandet.

- e) I förekommande fall de åtgärder som skall vidtas av övriga medlemsstater.

2. Kommissionen får avge ett yttrande efter meddelandet från den berörda medlemsstaten och inför det samråd som avses i punkt 3 utan att det påverkar tillämpningen av artikel 64.1 i fördraget.

3. De upplysningar som avses i punkt 1 och det yttrande som kommissionen får avge i enlighet med punkt 2 skall vara föremål för samråd mellan den medlemsstat som planerar att återinföra gränskontroll, övriga medlemsstater och kommissionen, med syftet att, om så är lämpligt, organisera ömsesidigt samarbete mellan medlemsstaterna och undersöka om åtgärderna står i proportion till de händelser som ger upphov till återinförande av gränskontroll och hoten mot allmän ordning eller inre säkerhet.

4. Det samråd som avses i punkt 3 skall äga rum minst femton dagar före det datum då gränskontrollerna planeras att återinföras.

Artikel 25

Förfarande i brådskande fall

1. Om hänsyn till en medlemsstats allmänna ordning eller inre säkerhet kräver att en brådskande åtgärd vidtas, får den berörda medlemsstaten i undantagsfall och omedelbart återinföra gränskontroll vid de inre gränserna.

2. Den medlemsstat som återinför gränskontroll vid sina inre gränser skall utan dröjsmål meddela övriga medlemsstater och kommissionen detta samt lämna de upplysningar som avses i artikel 24.1 och de skäl som rättfärdigar användningen av detta förfarande.

Artikel 26

Förfarande för förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna

1. Medlemsstaterna får endast förlänga gränskontroll vid de inre gränserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 23.2 efter att ha underrättat övriga medlemsstater och kommissionen.

2. Den medlemsstat som planerar att förlänga gränskontrollen skall förse övriga medlemsstater och kommissionen med all relevant information om skälen för förlängningen av gränskontroll vid de inre gränserna. Bestämmelserna i artikel 24.2 skall tillämpas.

Artikel 27

Information till Europaparlamentet

Den berörda medlemsstaten eller, i förekommande fall, rådet skall informera Europaparlamentet så snart som möjligt om de åtgärder som vidtagits med stöd av artiklarna 24, 25 och 26. Från och med den tredje förlängningen i följd med stöd av artikel 26 skall den berörda medlemsstaten, på begäran, rapportera till Europaparlamentet om behovet av gränskontroll vid de inre gränserna.

Artikel 28

Tillämpliga bestämmelser när gränskontroll vid de inre gränserna återinförs

När gränskontroller vid de inre gränserna återinförs, skall de tillämpliga bestämmelserna i avdelning II gälla i tillämpliga delar.

Artikel 29

Rapport om återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna

Den medlemsstat som har återinfört gränskontroll vid de inre gränserna i enlighet med artikel 23 skall bekräfta vilken dag kontrollen upphävs och samtidigt eller kort därefter överlämna en rapport om återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna till Europaparlamentet, rådet och kommissionen, med en kort beskrivning särskilt av kontrollernas funktion och effektiviteten i återinförandet av gränskontroll.

Artikel 30

Information till allmänheten

Beslutet om att återinföra gränskontroll vid de inre gränserna skall fattas på ett öppet sätt och allmänheten skall fullt ut informeras om beslutet, om det inte föreligger tvingande säkerhetsskäl för att inte göra detta.

Artikel 31

Sekretess

På begäran av den berörda medlemsstaten skall övriga medlemsstater, Europaparlamentet och kommissionen respektera sekretessen för de upplysningar som meddelas i samband med återinförande och förlängning av gränskontroll samt den rapport som upprättats i enlighet med artikel 29.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Ändringar av bilagorna

Bilagorna III, IV och VIII skall ändras i enlighet med förfarandet i artikel 33.2.

Artikel 33

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté, nedan kallad "kommittén".

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet och under förutsättning att de genomförandeåtgärder som antas i enlighet med detta förfarande inte ändrar de väsentliga bestämmelserna i denna förordning.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av de genomförandeåtgärder som redan har antagits skall bestämmelserna i denna förordning om antagande av tekniska bestämmelser och beslut i enlighet med förfarandet i punkt 2 upphöra att tillämpas fyra år efter ikraftträdandet av denna förordning. På förslag från kommissionen får Europaparlamentet och rådet förlänga tillämpningen av de berörda bestämmelserna i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget och de skall därför se över dem innan fyraårsperioden löper ut.

Artikel 34

Anmälningar

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla

- förteckningen över uppehållstillstånd,
- förteckningen över deras gränsövergångsställen,
- de referensbelopp som krävs för passage av deras yttre gränser och som fastställs årligen av de nationella myndigheterna,
- förteckningen över nationella myndigheter som är ansvariga för gränskontroll,
- utformningen av de identitetskort som utfärdas av utrikesministerierna.

2. Kommissionen skall göra den information som anmälts i enlighet med punkt 1 tillgänglig för medlemsstaterna och allmänheten genom offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och på andra lämpliga sätt.

Artikel 35

Lokal gränstrafik

Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om lokal gränstrafik och befintliga bilaterala överenskommelser om lokal gränstrafik.

Artikel 36

Ceuta och Melilla

Bestämmelserna i denna förordning skall inte påverka de särskilda bestämmelser som gäller för städerna Ceuta och Melilla, i enlighet med Konungariket Spaniens förklaring om städerna Ceuta och Melilla i slutakten till avtalet om Konungariket Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 73.

Artikel 37

Medlemsstaternas meddelandeplikt

Senast den 26 oktober 2006 skall medlemsstaterna meddela kommissionen sina nationella bestämmelser rörande artikel 21 c och 21 d, de påföljder som avses i artikel 4.3 och de bilaterala överenskommelser som har ingåtts i enlighet med artikel 17.1. De skall meddela eventuella senare ändringar av dessa bestämmelser inom fem arbetsdagar.

Medlemsstaternas upplysningar skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

Artikel 38

Rapport om tillämpningen av avdelning III

Kommissionen skall senast den 13 oktober 2009 rapportera om tillämpningen av avdelning III till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen skall fästa särskild uppmärksamhet vid de svårigheter som skulle kunna uppstå på grund av återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna. Den skall, när det är lämpligt, lägga fram förslag som syftar till att åtgärda sådana svårigheter.

Artikel 39

Upphävanden

1. Artiklarna 2–8 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 skall upphöra att gälla från och med den 13 oktober 2006.

2. Följande skall upphöra att gälla den dag som avses i punkt 1:

- a) Den gemensamma handboken med bilagor.

- b) Verkställande kommitténs beslut av den 26 april 1994 (SCH/Com-ex (94) 1, rev. 2), 22 december 1994 (SCH/Com-ex (94) 17, rev. 4) och 20 december 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2).

- c) Bilaga 7 till de gemensamma konsulära anvisningarna.

- d) Rådets förordning (EG) nr 790/2001 av den 24 april 2001 om att förbehålla rådet genomförandebefogenheterna avseende vissa detaljerade bestämmelser och praktiska förfaranden för genomförandet av in- och utresekontroller och övervakning ⁽¹⁾.

- e) Rådets beslut 2004/581/EG av den 29 april 2004 om fastställande av minimibeteckningar på skyltar vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna ⁽²⁾.

- f) Rådets beslut 2004/574/EG av den 29 april 2004 om ändring av den gemensamma handboken ⁽³⁾.

- g) Rådets förordning (EG) nr 2133/2004 av den 13 december 2004 om skyldighet för medlemsstaternas behöriga myndigheter att systematiskt förse tredjelandsmedborgares resehandlingar med stämpel då medlemsstaternas yttre gränser passeras och om ändring i detta syfte av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och den gemensamma handboken ⁽⁴⁾.

3. Hänvisningar till strukna artiklar och upphävda rättsakter skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 40

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 13 oktober 2006. Artikel 34 träder dock i kraft dagen efter det att förordningen har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Strasbourg den 15 mars 2006.

På Europaparlamentets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

På rådets vägar
H. WINKLER
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 116, 26.4.2001, s. 5. Förordningen ändrad genom beslut 2004/927/EG (EUT L 396, 31.12.2004, s. 45).

⁽²⁾ EUT L 261, 6.8.2004, s. 119.

⁽³⁾ EUT L 261, 6.8.2004, s. 36.

⁽⁴⁾ EUT L 369, 16.12.2004, s. 5.

BILAGA I

Verifikationer som styrker att villkoren för inresa är uppfyllda

De verifikationer som avses i artikel 5.2 kan bl.a. vara följande:

- a) Vid resor i arbetet:
 - i) inbjudan från ett företag eller en myndighet att delta i samtal, konferenser eller i handels- eller industrievenemang eller evenemang med anknytning till tjänsten,
 - ii) andra handlingar som visar att det finns handelsförbindelser eller förbindelser med anknytning till tjänsten,
 - iii) inträdesbiljetter till mässor och kongresser, om man skall delta i någon.
 - b) Vid resor i samband med studier eller annan typ av utbildning:
 - i) inskrivningsbevis från en utbildningsanstalt som visar att man skall delta i teoretiska eller praktiska utbildnings- och fortbildningskurser,
 - ii) studentlegitimation eller intyg på deltagande i kurser.
 - c) Vid turist- eller privatesor:
 - i) verifikationer beträffande inkvarteringen,
 - en inbjudan från värden vid privat inkvartering,
 - en verifikation från hotellet eller pensionatet, eller ett annat lämpligt dokument med uppgift om den planerade inkvarteringen,
 - ii) verifikationer beträffande resvägen,
 - bekräftelse på att en organiserad resa beställts eller annat lämpligt dokument med uppgift om resplanerna,
 - iii) verifikationer beträffande returresan,
 - retur- eller rundtursbiljett.
 - d) Vid resor som företas till politiska, vetenskapliga, kulturella, idrottsliga eller religiösa evenemang eller av andra skäl:
 - inbjudningar, inträdesbiljetter, anmälningar eller program, om möjligt med angivande av värdorganisationens namn och vistelsens längd, eller något annat lämpligt dokument med uppgift om besökets syfte.
-

*BILAGA II***Registrering av information**

Vid alla gränsövergångsställen skall all tjänsteinformation och all annan information som är av särskild vikt registreras manuellt eller elektroniskt. Den registrerade informationen skall inbegripa följande:

- a) Namn på den gränskontrolltjänsteman som är lokalt ansvarig för in- och utresekontrollen och på de övriga tjänstemännen i varje arbetslag.
 - b) Förenklade personkontroller i enlighet med artikel 8.
 - c) Utfärdande vid gränsen av handlingar som ersätter pass och viseringar.
 - d) Kvarhållande och klagomål (straffrättsliga och förvaltningsrättsliga överträdelser).
 - e) Beslut om nekad inresa i enlighet med artikel 13 (skäl till nekandet och nationaliteter).
 - f) Inrese- och utresestämplarnas säkerhetskoder, identiteten på de gränskontrolltjänstemän som tilldelas en viss stämpel vid en viss tidpunkt eller under ett visst arbetsskift samt information om försvunna och stulna stämplat.
 - g) Klagomål från personer som utsatts för kontroller.
 - h) Övriga särskilt betydelsefulla polisiära eller rättsliga åtgärder.
 - i) Särskilda händelser.
-

BILAGA III

Utformning av skyltar för de olika köerna vid gränsövergångsställen

DEL A

(1)

(1) Ingen logotyp krävs för Norge och Island.

DEL B

**SAMTLIGA
PASS**

DEL C

⁽¹⁾⁽¹⁾⁽¹⁾

⁽¹⁾ Ingen logotyp krävs för Norge och Island.

**SAMTLIGA
PASS**

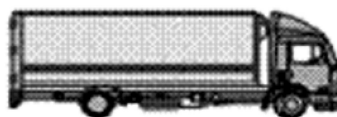
BILAR

**SAMTLIGA
PASS**

BUSSAR

**SAMTLIGA
PASS**

LASTBILAR

BILAGA IV

Stämpningsföreskrifter

1. Resehandlingar för tredjelandsmedborgare skall systematiskt stämplas vid in- och utresa i enlighet med artikel 10. Närmare bestämmelser om dessa stämplat ges i verkställande kommitténs beslut SCH/COM-EX (94) 16 rev och SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIEL).
2. Stämpelnas säkerhetskoder skall bytas ut regelbundet och minst en gång i månaden.
3. När tredjelandsmedborgare som är underkastade viseringsskyldighet reser in och ut, skall stämpeln om möjligt sättas så att den täcker viseringens kant utan att uppgifterna på viseringen eller de synliga säkerhetsdetaljerna på viseringsmärket blir oläsliga. Om flera stämplat måste påföras (till exempel vid en visering för flera inresor), skall detta göras på den sida som är motsatt den på vilken viseringen sitter.

Om denna sida inte kan användas, skall stämpeln sättas på närmast följande sida. Den maskinläsbara zonen skall inte stämplas.

4. Medlemsstaterna skall utse nationella kontaktpunkter som ansvarar för utbyte av information om säkerhetskoderna i de inrese- och utresestämplar som används vid gränsövergångsställena och underrätta de övriga medlemsstaterna, rådets generalsekretariat och kommissionen om detta. Dessa kontaktpunkter skall så fort som möjligt ha tillgång till information om de gemensamma inrese- och utresestämplar som används vid en medlemsstats yttre gränser, särskilt information om
 - a) vilket gränsövergångsställe som använder vilken stämpel,
 - b) identiteten på den gränskontrolltjänsteman som tilldelas en viss stämpel vid en viss tidpunkt,
 - c) säkerhetskoden för varje stämpel vid en viss tidpunkt.

Alla förfrågningar angående gemensamma inrese- och utresestämplar skall ske genom de ovannämnda nationella kontaktpunkterna.

De nationella kontaktpunkterna skall dessutom genast underrätta de andra kontaktpunkterna, rådets generalsekretariat och kommissionen om en ändring av kontaktpunkterna samt om försvunna och stulna stämplat.

BILAGA V

DEL A

Förfaranden för nekad inresa vid gränsen

1. Vid nekad inresa skall den behöriga gränskontrolltjänstemannen förfara enligt följande:
 - a) Fylla i det standardformulär för nekad inresa som återfinns i del B. Den berörda tredjelandsmedborgaren skall underteckna formuläret och ges en kopia av det undertecknade formuläret. Om tredjelandsmedborgaren vägrar att underteckna formuläret, skall gränskontrolltjänstemannen ange denna vägran på formuläret under "Kommentarer".
 - b) Förse passet med en inresestämpel överkryssad med outplånligt svart bläck och på den motsatta högra sidan med outplånligt bläck införa den bokstav eller de bokstäver som anger skälet eller skälen till nekandet (en förteckning över dessa skäl finns i ovan nämnda standardformulär för nekad inresa).
 - c) Underkänna viseringen genom att stämpla beteckningen "UNDERKÄND" i de fall som anges i punkt 2. I sådana fall skall det optiskt variabla kännetecknet på viseringsmärket, säkerhetsegenskapen "latent bildeffekt" samt ordet "visering" utplånas genom överkorsning för att förhindra senare missbruk. Gränskontrolltjänstemannen skall omedelbart underrätta sina centrala myndigheter om detta beslut.
 - d) Notera varje nekad inresa i ett register eller i en förteckning med angivande av identitet och nationalitet för den berörda tredjelandsmedborgaren, referenser till den handling som tillåter tredjelandsmedborgaren att passera gränsen samt skäl och datum för den nekade inresan.
2. Viseringen skall underkännas i följande fall:
 - a) Om innehavaren av viseringen är registrerad i SIS i syfte att nekas inresa, utom när han eller hon har en visering eller visering för förnyad inresa som utfärdats av någon av medlemsstaterna och vill resa in av transitskäl för att nå territoriet i den medlemsstat som utfärdat dokumentet.
 - b) Om det finns tungt vägande skäl att anta att viseringen erhållits på bedrägligt sätt.

Om en tredjelandsmedborgare har underlåtit att vid gränsen lägga fram en eller flera av de verifikationer som avses i artikel 5.2, skall detta dock inte automatiskt leda till ett beslut om att underkänna viseringen.
3. Om en tredjelandsmedborgare som har nekats inresa har transporterats till gränsen av en transportör, skall den lokalt ansvariga myndigheten
 - a) beordra transportören att återigen ta ombord tredjelandsmedborgaren och utan dröjsmål transportera honom eller henne till det tredjeland som han/hon transporterades från, till det tredjeland som utfärdade den handling som tillåter gränspassage eller till något annat tredjeland som med säkerhet tillåter inresa, eller hitta sätt för vidarebefordran, i enlighet med artikel 26 i Schengenkonventionen och med rådets direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 ⁽¹⁾,
 - b) i väntan på vidarebefordran, under iakttagande av nationell lagstiftning och med hänsyn till lokala omständigheter, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att tredjelandsmedborgare som har nekats inresa reser in på olaglig väg.
4. Om det finns skäl både att neka en tredjelandsmedborgare inresa och att gripa honom eller henne, skall gränskontrolltjänstemannen ta kontakt med de ansvariga myndigheterna, så att beslut kan fattas om en åtgärd i enlighet med nationell lag.

⁽¹⁾ EGT L 187, 10.7.2001, s. 45.

DEL B

Standardformulär för nekad inresa vid gränsen

Statens namn

Statens logotyp (Myndighetens namn)

(1)

NEKAD INRESA VID GRÄNSEN

Den _____ kl. (tidpunkt) _____ vid gränsövergångsstället _____

lämnar undertecknade tjänstemän, _____, följande uppgifter om den berörda personen:

Efternamn _____ Förnamn _____

Födelsedatum _____ Födelseort _____ Kön _____

Nationalitet _____ Bosatt i _____

Identitetshandling _____ nummer _____

Utfärdad i _____ den _____

Visering nr _____ typ _____ utfärdad av _____

giltig från _____ till _____

för en period av _____ dagar av följande skäl: _____

Personen kommer från _____ med _____ (ange vilket transportmedel som använts, t.ex. flygnummer) och har upplysts om att han/hon nekats inresa enligt (ange hänvisningar till gällande nationell lagstiftning) av följande skäl:

☐ (A) Saknar giltiga resehandlingar☐ (B) Innehar del- eller helförfalskade resehandlingar☐ (C) Saknar giltig visering eller giltigt uppehållstillstånd☐ (D) Innehar del- eller helförfalskad visering eller del- eller helförfalskat uppehållstillstånd☐ (E) Saknar lämpliga handlingar som styrker syfte och omständigheter för vistelsen.

Följande handling(ar) kunde inte tillhandahållas: _____

☐ (F) Har redan i tre månader under en sexmånadersperiod uppehållit sig på Europeiska unionens medlemsstaters territorium☐ (G) Saknar tillräckliga medel i förhållande till vistelsens längd och art eller för återresan till ursprungs- eller transitlandet☐ (H) Förekommer på spärlista☐ i SIS☐ i nationellt register☐ (I) Anses utgöra ett hot mot allmän ordning, inre säkerhet, folkhälsan eller de internationella förbindelserna för en eller flera av Europeiska unionens medlemsstater (varje stat måste ange de hänvisningar till nationell lagstiftning som avser sådana fall av nekad inresa).

Kommentarer

Den berörda personen kan överklaga beslutet om nekad inresa i enlighet med nationell lagstiftning. Kopia av handlingen skall lämnas till den berörde (varje stat måste ange de hänvisningar till nationell lagstiftning och nationellt förfarande som avser rätten att överklaga).

Den berördes namnteckning

Tjänstemannens
namnteckning

(1) Ingen logotyp krävs för Norge och Island.

BILAGA VI

Särskilda bestämmelser angående olika typer av gränser och de olika transportmedel som används för passage av de yttre gränserna**1. Landgränser****1.1 Kontroll av vägtrafik**

1.1.1 För att säkerställa effektiva personkontroller och samtidigt garantera en säker och jämn genomströmning av vägtrafiken skall trafiken vid gränsövergångsställena regleras på lämpligt sätt. Vid behov får medlemsstaterna ingå bilaterala avtal för att leda om och stänga av trafiken. De skall underrätta kommissionen om detta i enlighet med artikel 37.

1.1.2 Om medlemsstaterna anser det lämpligt och omständigheterna så tillåter, får de vid landgränserna inrätta skilda köer vid vissa gränsövergångsställen i enlighet med artikel 9.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter får när som helst avbryta användningen av skilda köer vid exceptionella omständigheter och när trafiksituationen och infrastrukturens tillstånd kräver detta.

Medlemsstaterna får samarbeta med grannländerna om inrättandet av skilda köer vid gränsövergångsställena vid de yttre gränserna.

1.1.3 Resenärer i fordon får i regel stanna kvar i dem under kontrollen. Personerna kan emellertid uppmanas att stiga ur fordonet, om omständigheterna kräver detta. Om de lokala förhållandena tillåter det, skall noggranna kontroller utföras i utrymmen som är avsatta för detta ändamål. Med tanke på personalens säkerhet skall kontrollerna om möjligt utföras av två gränskontrolltjänstemän.

1.2 Kontroll av järnvägstrafik

1.2.1 Både tågpassagerare och tågpersonal skall kontrolleras på tåg som passerar yttre gränser, även på godståg och tomma tåg. Dessa kontroller skall utföras på ett av följande två sätt:

- På perrongen på den första station som tåget anländer till eller avgår från på en medlemsstats territorium.
- På tåget under resan.

Medlemsstaterna får ingå bilaterala avtal om hur dessa kontroller skall genomföras. De skall underrätta kommissionen om detta i enlighet med artikel 37.

1.2.2 Med avvikelse från punkt 1.2.1 och för att underlätta persontrafiken med höghastighetståg får de medlemsstater genom vilka dessa tåg från tredjeländer färdas, i samförstånd med de berörda tredjeländerna, också besluta att kontroller av passagerare i tåg från tredjeländer skall utföras på ett av följande sätt:

- På de stationer i tredjelandet där personerna stiger ombord.
- På de stationer inom medlemsstaternas territorium där personerna stiger av.
- Ombord på tåget på sträckan mellan stationerna inom medlemsstaternas territorium, under förutsättning att passagerarna stannar ombord på tåget på den eller de närmast föregående stationerna.

1.2.3 Om höghastighetståg från tredjeländer som gör flera uppehåll på medlemsstaternas territorium och järnvägstransportföretaget kan ta ombord passagerare enbart för den sträcka som återstår på medlemsstaternas territorium, skall dessa passagerare underkastas inresekontroll antingen ombord på tåget eller på bestämmelsestationen, utom när kontroller har utförts i enlighet med punkt 1.2.1 eller punkt 1.2.2 första strecksatsen.

Personer som önskar ta tåget uteslutande för den återstående resan på medlemsstaternas territorium skall före avresan klart och tydligt underrättas om att de kommer att underkastas inresekontroll under resan eller på bestämmelsestationen.

- 1.2.4 Vid resor i motsatt riktning skall de personer som befinner sig på tåget underkastas utresekontroll på liknande sätt.
- 1.2.5 Gränskontrolltjänstemannen får beordra kontroll av hållrummen i vagnarna, vid behov med hjälp av tågmästaren, för att kontrollera att personer eller föremål som omfattas av in- och utresekontroller inte är gömda där.
- 1.2.6 Om det finns skäl att anta att personer som har rapporterats eller misstänks för att ha begått brott eller tredjeland-medborgare som avser att resa in på olagligt sätt gömmer sig på tåget, skall gränskontrolltjänstemannen, om han eller hon inte kan ingripa enligt sina nationella bestämmelser, underrätta de medlemsstater till eller genom vilkas territorium tåget färdas.

2. Luftgränser

2.1 Förfaranden för kontroll på internationella flygplatser

2.1.1 Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall se till att flygplatsoperatören vidtar de åtgärder som krävs för att fysiskt skilja flöden av passagerare på inrikesflygningar från flöden av passagerare på andra flygningar. Lämplig infrastruktur skall i detta syfte inrättas på alla internationella flygplatser.

2.1.2 Platsen där in- eller utresekontroller skall utföras skall fastställas på följande sätt:

- a) Från ett tredjeland ankommande flygpassagerare som fortsätter resan med inrikesflyg skall gå igenom inresekontrollen på den flygplats till vilken flyget från tredjelandet ankommer. Passagerare på inrikesflyg som fortsätter resan med flyg till ett tredjeland (transferpassagerare) skall före utresan gå igenom utresekontrollen på den flygplats från vilken utresan sker.
- b) För flyg från eller till ett tredjeland utan transferpassagerare och flyg med flera mellanlandningar på flygplatser i medlemsstaterna utan byte av flygplan gäller följande:
 - i) Passagerare på flyg från eller till ett tredjeland utan föregående eller efterföljande transfer på medlemsstaternas territorium skall underkastas en inresekontroll vid inreseflygplatsen och en utresekontroll på utreseflygplatsen.
 - ii) Passagerare på flyg från eller till ett tredjeland med flera mellanlandningar på medlemsstaternas territorium utan byte av flygplan (transitpassagerare) och utan möjlighet för passagerare att stiga ombord för den sträcka som är belägen på medlemsstaternas territorium skall underkastas en inresekontroll på ankomstflygplatsen och en utresekontroll på avreseflygplatsen.
 - iii) Om flygbolaget, på flyg som avgår från ett tredjeland med flera mellanlandningar på medlemsstaternas territorium, kan ta ombord passagerare enbart för den återstående sträckan på detta territorium, skall dessa passagerare underkastas en utresekontroll på avreseflygplatsen och en inresekontroll på ankomstflygplatsen.

Kontroller av de passagerare som vid dessa mellanlandningar redan befinner sig ombord och inte har stigit ombord på medlemsstaternas territorium skall utföras i enlighet med led b ii. Det omvända förfarandet skall tillämpas på flygningar av denna kategori om bestämmelselandet är ett tredjeland.

2.1.3 In- och utresekontroller skall normalt inte utföras i flygplanet eller vid utgången, såvida inte detta är motiverat utifrån en bedömning av riskerna för inre säkerhet och olaglig invandring. För att säkerställa att passagerarna kontrolleras i enlighet med artiklarna 6–13 på de flygplatser som har utsetts till gränsövergångsställen skall medlemsstaterna se till att flygplatsmyndigheterna vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att leda passagerartrafiken till lokaler som är reserverade för kontrollen.

Medlemsstaterna skall se till att flygplatsoperatören vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att hindra obehöriga personer från att komma in på eller lämna de reserverade områdena, till exempel transitområdet. Kontroller skall normalt inte göras i transitområdet, såvida inte detta är motiverat utifrån en bedömning av riskerna för inre säkerhet och olaglig invandring; det får utföras kontroller i detta område i synnerhet av personer som är underkastade visering för flygplatstransitering för kontroll av att de verkligen innehar en sådan visering.

2.1.4 Om ett flygplan under flygning från ett tredjeland, på grund av *force majeure* eller vid överhängande fara eller enligt instruktioner från myndigheterna, måste landa på en flygplats som inte är ett gränsövergångsställe, får detta flygplan fortsätta sin flygning endast efter tillstånd från gränskontrolltjänstemännen och tullmyndigheterna. Detsamma skall gälla om ett flygplan från ett tredjeland landar utan tillstånd. Artiklarna 6–13 skall under alla omständigheter tillämpas på kontrollen av passagerarna på dessa flygplan.

2.2 *Förfaranden för kontroll på sekundära flygplatser*

2.2.1 Det skall säkerställas att personer kontrolleras i enlighet med artiklarna 6–13 även på flygplatser som inte har ställning som internationella flygplatser enligt relevant nationell lagstiftning ("sekundära flygplatser") men har tillstånd för flygningar från eller till tredjeländer.

2.2.2 Med avvikelse från punkt 2.1.1 får man på sekundära flygplatser avstå från att installera anläggningar för att fysiskt skilja inrikespassagerare från passagerare på andra flyg, utan att detta påverkar bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2320/2002 av den 16 december 2002 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten ⁽¹⁾. Om trafikvolymen är låg, är det dessutom inte nödvändigt att gränskontrolltjänstemän ständigt finns på plats, såvida det kan garanteras att nödvändig personal vid behov kan infinna sig inom lämplig tid.

2.2.3 Om det inte ständigt finns gränskontrolltjänstemän på plats på en sekundär flygplats, skall flygplatsföreståndaren i tillräckligt god tid i förväg informera gränsövervakningen om ankomst och avgång för flygplan från eller till tredjeländer.

2.3 *Kontroll av personer i privatflyg*

2.3.1 Vid privata flygningar från eller till tredjeländer skall befälhavaren före starten till gränskontrolltjänstemännen i destinationsmedlemsstaten och, i förekommande fall, i den medlemsstat där den första inresan äger rum överlämna en allmän deklaration, som bland annat skall innehålla en färdplan, i enlighet med bilaga 2 till konventionen angående internationell civil luftfart, och uppgifter om passagerarnas identitet.

2.3.2 När privatflyg från ett tredjeland på väg till en medlemsstat mellanlandar på andra medlemsstaters territorium, skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där inresan sker utföra inresekontroller och fästa en inresestämpel på den allmänna deklaration som avses i punkt 2.3.1.

2.3.3 När det inte med säkerhet kan fastställas att en flygning endast sker från eller till medlemsstaternas territorium utan mellanlandning på ett tredjelands territorium, skall de behöriga myndigheterna på flygplatserna göra en personkontroll i enlighet med punkterna 2.1 och 2.2.

2.3.4 Bestämmelser om inresa och utresa för segelflygplan, mycket lätta flygplan, helikoptrar och hantverksmässigt byggda flygplan som endast kan tillryggalägga korta sträckor samt styrbara ballonger skall fastställas i nationell lagstiftning och eventuellt genom bilaterala avtal.

3. **Sjögränser**

3.1 *Allmänna kontrollförfaranden för sjötrafik*

3.1.1 Kontroller av fartyg skall utföras i ankomst- eller avresehamnen, ombord på fartyget eller på en därför avsedd plats i omedelbar närhet av fartyget. I enlighet med de avtal som slutits om detta kan kontroller emellertid även utföras under resan eller på ett tredjelands territorium vid fartygets ankomst eller avresa.

Syftet med kontrollen är att säkerställa att såväl besättning som passagerare uppfyller villkoren i artikel 5, utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 19.1 c.

3.1.2 Fartygets kapten eller i annat fall den fysiska eller juridiska person som företräder redaren i allt som rör redarens skyldigheter beträffande fartygets utrustning (skeppsmäklaren) skall upprätta en förteckning i två exemplar över besättningen och eventuella passagerare. Senast vid ankomsten till hamnen skall förteckningen eller förteckningarna överlämnas till gränskontrolltjänstemännen. Om denna förteckning eller dessa förteckningar på grund av *force majeure* inte kan överlämnas till gränskontrolltjänstemännen, skall en kopia sändas till det behöriga gränsövergångsstället eller till den behöriga sjöfartsmyndigheten, som utan dröjsmål skall vidarebefordra den till gränsövervakningen.

3.1.3 Ett exemplar av de båda förteckningarna, vederbörligen undertecknat av en gränskontrolltjänsteman, skall återlämnas till fartygets kapten, som på begäran skall visa upp det i hamn.

⁽¹⁾ EGT L 355, 30.12.2002, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 849/2004 (EUT L 158, 30.4.2004, s. 1).

- 3.1.4 Fartygets kapten eller i annat fall skeppsmäklaren skall utan dröjsmål till den behöriga myndigheten meddela varje förändring i besättningens sammansättning eller antalet passagerare.

Kaptenen skall dessutom utan dröjsmål, och om möjligt redan innan fartyget anlöper hamn, anmäla till berörda myndigheter om det finns fripassagerare ombord. Fartygets kapten skall dock fortsätta att vara ansvarig för fripassagerarna.

- 3.1.5 Fartygets kapten skall i god tid och i enlighet med de bestämmelser som gäller i den berörda hamnen anmäla fartygets avresa till gränskontrolltjänstemännen; om dessa inte kan underrättas, skall kaptenen underrätta den behöriga sjöfartsmyndigheten. Det andra exemplaret av den eller de i förväg upprättade och undertecknade förteckningarna skall återlämnas till gränskontrolltjänstemännen eller sjöfartsmyndigheterna.

3.2 Särskilda kontrollförfaranden för vissa typer av sjöfart

Kryssningsfartyg

- 3.2.1 Kryssningsfartygets kapten eller i annat fall skeppsmäklaren skall till de behöriga gränskontrolltjänstemännen överlämna uppgifter om kryssningsrutten och kryssningsprogrammet minst 24 timmar innan fartyget lämnar avgångshamnen och före ankomsten till varje hamn på medlemsstaternas territorium.

- 3.2.2 Om ett kryssningsfartygs rutt uteslutande omfattar hamnar på medlemsstaternas territorium, skall med avvikelse från artiklarna 4 och 7 inga in- och utresekontroller utföras och kryssningsfartyget får lägga till i hamnar som inte är gränsövergångsställen.

På grundval av en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring får det dock göras kontroller av besättningen och passagerarna på dessa fartyg.

- 3.2.3 Om ett kryssningsfartygs rutt omfattar såväl hamnar inom medlemsstaternas territorium som hamnar i tredjeländer, skall med avvikelse från artikel 7 in- och utresekontrollerna utföras enligt följande:

- a) När kryssningsfartyget kommer från en hamn i ett tredjeland och för första gången anlöper en hamn på en medlemsstats territorium, skall besättningen och passagerarna underkastas inresekontroller på grundval av de namnlistor över besättning och passagerare som avses i punkt 3.2.4.

Passagerare som går i land skall underkastas inresekontroller i enlighet med artikel 7, om inte en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring visar att det inte föreligger något behov av sådana kontroller.

- b) När kryssningsfartyget kommer från en hamn i ett tredjeland och åter anlöper en hamn på en medlemsstats territorium, skall besättningen och passagerarna underkastas inresekontroll på grundval av de namnlistor över besättning och passagerare som avses i punkt 3.2.4, i den mån dessa listor har ändrats sedan kryssningsfartyget anlöpte föregående hamn på en medlemsstats territorium.

Passagerare som går i land skall underkastas inresekontroller i enlighet med artikel 7, om inte en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring visar att det inte föreligger något behov av sådana kontroller.

- c) När ett kryssningsfartyg kommer från en hamn i en medlemsstat och anlöper en annan hamn i en medlemsstat, skall passagerare som går i land underkastas inresekontroller i enlighet med artikel 7, om detta krävs enligt en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring.

- d) När ett kryssningsfartyg avgår från en hamn i en medlemsstat till en hamn i ett tredjeland, skall besättningen och passagerarna underkastas utresekontroller på grundval av namnlistorna över besättning och passagerare.

Om detta krävs enligt en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring, skall passagerare som går ombord underkastas utresekontroller i enlighet med artikel 7.

- e) När ett kryssningsfartyg avgår från en hamn i en medlemsstat till en annan hamn i en medlemsstat, skall inga utresekontroller utföras.

På grundval av en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring kan det emellertid utföras kontroller av besättningen och passagerarna på sådana fartyg.

3.2.4 Namnlistorna över besättning och passagerare skall inbegripa följande:

- a) För- och efternamn.
- b) Födelsedatum.
- c) Nationalitet.
- d) Typ av resehandling samt dess nummer och, i förekommande fall, viseringsnumret.

Kryssningsfartygets kapten eller i annat fall skeppsmäklaren skall till de behöriga gränskontrolltjänstemännen överlämna namnlistorna minst 24 timmar före ankomsten till varje hamn på medlemsstaternas territorium eller, om resan till en hamn varar mindre än 24 timmar, omedelbart efter det att ombordstigningen är klar i föregående hamn.

Namnlistan skall stämplas vid det första inresestället till medlemsstaternas territorium och därefter varje gång som listan ändras. Hänsyn skall tas till namnlistan vid en bedömning av riskerna enligt punkt 3.2.3.

Fritidsbåtstrafik

- 3.2.5 Med avvikelse från artiklarna 4 och 7 skall personer ombord på fritidsbåtar som kommer från eller avgår till en hamn i en medlemsstat inte underkastas in- och utresekontroller och får gå in i en hamn som inte är ett gränsövergångsställe.

När det bedöms föreligga risk för olaglig invandring, och i synnerhet om ett tredjelandets kust är belägen i omedelbar närhet av den berörda medlemsstatens territorium, skall emellertid personkontroller och/eller en fysisk genomsökning av fritidsbåten göras.

- 3.2.6 Med avvikelse från artikel 4 får en fritidsbåt som kommer från ett tredjeland undantagsvis gå in i en hamn som inte är ett gränsövergångsställe. I sådana fall skall de ombordvarande underrätta hamnmyndigheterna för att få tillstånd att gå in i denna hamn. Hamnmyndigheterna skall kontakta myndigheterna i den närmaste hamn som är ett gränsövergångsställe för att meddela båtens ankomst. Passagerardeklarationen skall göras genom att förteckningen över de ombordvarande lämnas till hamnmyndigheterna. Denna förteckning skall vara tillgänglig för gränskontrolltjänstemännen senast vid ankomsten.

Om på grund av force majeure en fritidsbåt från ett tredjeland måste lägga till i en hamn som inte är ett gränsövergångsställe, skall hamnmyndigheterna också kontakta myndigheterna i den närmaste hamn som är ett gränsövergångsställe för att meddela båtens närvaro.

- 3.2.7 Ett dokument med alla tekniska uppgifter om båten och namnen på de ombordvarande skall lämnas in i samband med kontrollen. En kopia av detta dokument skall överlämnas till myndigheterna i inrese- och utresehamnarna. Så länge båten finns kvar på en medlemsstats territorialvatten skall ett exemplar av detta dokument finnas bland båtens handlingar.

Kustfiske

- 3.2.8 Med avvikelse från artiklarna 4 och 7 skall besättningen på kustfiskefartyg som varje dag eller inom 36 timmar återvänder till registreringshamnen eller till någon annan hamn på medlemsstaternas territorium utan att lägga till i någon hamn på ett tredjelandets territorium inte underkastas någon systematisk kontroll. Bedömningen av riskerna för olaglig invandring, i synnerhet om ett tredjelandets kust är belägen i omedelbar närhet av den berörda medlemsstatens territorium, skall dock beaktas för fastställande av hur ofta kontroller bör utföras. Alltefter dessa risker skall personkontroller och/eller en fysisk genomsökning av fartyget göras.

- 3.2.9 Besättningen ombord på kustfiskefartyg som inte är registrerade i en hamn på en medlemsstats territorium skall kontrolleras enligt bestämmelserna om sjömän.

Fartygets kapten skall anmäla varje ändring i besättningslistan och eventuell närvaro av passagerare till de berörda myndigheterna.

Färjeförbindelser

3.2.10 Passagerare på färjor som upprätthåller förbindelser med hamnar i tredjeländer skall underkastas kontroll. Följande regler skall tillämpas:

- a) När så är möjligt skall medlemsstaterna inrätta skilda köer i enlighet med artikel 9.
- b) Passagerare till fots skall kontrolleras för sig.
- c) Kontroller av passagerare i personbilar skall utföras när de är vid fordonet.
- d) Passagerare på turistbussar skall behandlas på samma sätt som passagerare till fots. De skall lämna turistbussen för kontrollerna.
- e) Kontroller av lastbilsförare och deras eventuella följeslagare skall utföras när de är vid fordonet. Denna kontroll och kontrollen av de andra passagerarna skall i princip ske var för sig.
- f) För att kontrollerna skall utföras snabbt skall ett tillräckligt antal kontrollspärrar inrättas.
- g) De transportmedel som används av passagerarna, den eventuella lasten samt andra transporterade föremål skall underkastas stickprovskontroll, framför allt för upptäckt av olagliga invandrare.
- h) Färjors besättningsmedlemmar skall behandlas på samma sätt som besättningsmedlemmarna på handelsfartyg.

4. Sjöfart på inre vattenvägar

- 4.1 Med "sjöfart på de inre vattenvägarna som medför passage av en yttre gräns" avses användning av alla typer av båtar och flytande farkoster för yrkes- eller fritidsändamål på floder, kanaler och sjöar.
 - 4.2 För båtar som används för yrkesändamål skall kaptenen och de personer som är anställda ombord och är upptagna på besättningslistan och dessa personers familjemedlemmar, om de bor ombord, betraktas som besättningsmedlemmar eller likvärdiga.
 - 4.3 De relevanta bestämmelserna i punkterna 3.1 och 3.2 skall också tillämpas på kontroller av sjöfart på de inre vattenvägarna.
-

BILAGA VII

Särskilda regler för vissa personkategorier**1. Statschefer**

Med avvikelse från artikel 5 och artiklarna 7–13 får statschefer och de medlemmar av deras delegationer vilkas ankomst och avresa officiellt har meddelats gränskontrolltjänstemännen genom diplomatiska kanaler inte underkastas in- och utresekontroller.

2. Flygplanspiloter och andra besättningsmedlemmar

2.1 Med avvikelse från artikel 5 kan innehavare av certifikat för piloter eller besättningsmedlemmar enligt bilaga 9 till konventionen om civil luftfart av den 7 december 1944 under utövande av sin tjänst och på grundval av dessa handlingar

- a) stiga ombord och stiga av på mellanlandnings- eller ankomstflygplatsen på en medlemsstats territorium,
- b) bege sig till den kommun på en medlemsstats territorium där mellanlandnings- eller ankomstflygplatsen ligger,
- c) med valfritt transportmedel bege sig till en flygplats belägen på en medlemsstats territorium för att stiga ombord på ett flygplan som avgår från denna flygplats.

I alla övriga fall skall kraven i artikel 5.1 vara uppfyllda.

2.2 Bestämmelserna i artiklarna 6–13 skall tillämpas på kontroller av flygplansbesättningar. Flygplansbesättningar skall om möjligt kontrolleras först. De skall kontrolleras antingen före passagerarna eller i särskilda lokaler som har avsatts för detta ändamål. Med avvikelse från artikel 7 kan besättningar som den gränskontrollansvariga personalen känner till från sin tjänsteutövning kontrolleras enbart genom stickprov.

3. Sjömän

3.1 Med avvikelse från artiklarna 4 och 7 får medlemsstaterna tillåta sjömän som innehar identitetshandlingar för sjömän utfärdade i enlighet med Genèvekonventionen av den 19 juni 2003 (nr 185), Londonkonventionen av den 9 april 1965 och relevant nationell lagstiftning att resa in på medlemsstaternas territorium genom att gå i land och stanna inom området runt den hamn som deras fartyg anlöper eller i angränsande kommuner utan att anmäla sig vid ett gränsövergångsställe, under förutsättning att de är upptagna på sitt fartygs besättningslista, som tidigare har lämnats till de behöriga myndigheterna för kontroll.

Alltefter bedömningen av hoten mot den inre säkerheten och risken för olaglig invandring skall sjömännen dock underkastas kontroll av gränskontrolltjänstemännen i enlighet med artikel 7 innan de går i land.

Om en sjöman utgör ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan, kan han vägras tillstånd att gå i land.

3.2 Sjömän som avser att vistas utanför tätorter i hamnens närhet skall uppfylla villkoren för inresa på medlemsstaternas territorium i artikel 5.1.

4. Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass och medlemmar av internationella organisationer

4.1 Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass, utfärdade av tredjeländer eller regeringar som är erkända av medlemsstaterna samt innehavare av handlingar som har utfärdats av de internationella organisationer som anges i punkt 4.4, vilka reser i tjänsten, kan i kraft av sina speciella privilegier eller immuniteter ges företräde framför andra resenärer vid gränsövergångsställen, även om de, i förekommande fall, fortfarande är skyldiga att inneha visering.

Med avvikelse från artikel 5.1 c skall innehavare av sådana handlingar inte avkrävas bevis på att de har tillräckliga medel för sitt uppehälle.

- 4.2 Om en person som infinner sig vid den yttre gränsen åberopar privilegier, immuniteter och undantag, får gränskontrolltjänstemannen kräva att han eller hon företer bevis på sin status genom att uppvisa de relevanta handlingarna, särskilt intyg utfärdade av den ackrediterande staten, ett diplomatpass eller annat. I tveksamma fall kan gränskontrolltjänstemannen i brådskande fall vända sig direkt till utrikesministeriet.
- 4.3 Ackrediterade medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulära representationer och deras familjer får resa in på medlemsstaternas territorium mot uppvisande av det kort som avses i artikel 19.2 och den handling som tillåter dem att passera gränsen. Dessutom får med avvikelse från artikel 13 gränskontrolltjänstemännen inte neka innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass inresa på medlemsstaternas territorium utan att först samråda med de relevanta nationella myndigheterna. Detta skall även gälla då sådana personer har registrerats i SIS.
- 4.4 De handlingar som utfärdats av internationella organisationer i de syften som anges i punkt 4.1 är i synnerhet följande:
- Förenta nationernas laissez-passer, som utfärdas till personal vid Förenta nationerna och dess underordnade organ enligt konventionen rörande privilegier och immunitet för Förenta nationernas fackorgan, som antogs av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 21 november 1947.
 - Europeiska gemenskapens (EG) laissez-passer.
 - Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) laissez-passer.
 - Identitetshandling utfärdad av Europarådets generalsekreterare.
 - Handlingar som utfärdas i enlighet med artikel III.2 i avtalet mellan parterna i Atlantpaksorganisationen som avser status för deras militära personal (militära ID-kort tillsammans med en reseorder, resefullmakt eller en enskild eller kollektiv tjänsteorder) samt handlingar som utfärdas inom ramen för ett partnerskap för fred.

5. Gränsarbetare

- 5.1 Förfarandena för kontroll av gränsarbetare omfattas av de allmänna bestämmelserna om gränskontroll, särskilt artiklarna 7 och 13.
- 5.2 Med avvikelse från artikel 7 skall personer som gränskontrolltjänstemännen känner väl genom att de ofta passerar gränsen vid samma gränsovergångsställe, och som efter en första kontroll varken har visat sig finnas registrerade i SIS eller i något nationellt dataregister, endast underkastas stickprovskontroller för kontroll av att de har en giltig handling som tillåter dem att gå över gränsen och uppfyller de nödvändiga inresevillkoren. Sådana personer skall då och då, utan förvarning och med oregelbundna intervaller, underkastas en noggrann kontroll.
- 5.3 Bestämmelserna i punkt 5.2 får utvidgas till andra kategorier av personer som regelbundet passerar gränsen.

6. Underåriga

- 6.1 Gränskontrolltjänstemännen skall vara särskilt uppmärksamma på underåriga, oavsett om de åtföljs av vuxna eller inte. Underåriga som passerar en yttre gräns skall underkastas samma kontroller vid inresa och utresa som vuxna i enlighet med denna förordning.
- 6.2 När underåriga åtföljs av vuxna, skall gränskontrolltjänstemännen kontrollera om den medföljande har föräldraansvar för den underårige, särskilt i de fall då den underårige endast åtföljs av en vuxen och det finns en grundad anledning att anta att den underårige olagligen har förts bort från den eller de personer som har det lagliga föräldraansvaret. I det sistnämnda fallet skall gränskontrolltjänstemännen göra ytterligare utredningar i syfte att upptäcka eventuella inkonsekvenser eller motsägelser i den information som lämnats.
- 6.3 Om underåriga reser utan en medföljande vuxen, skall gränskontrolltjänstemännen genom en noggrann kontroll av resehandlingar och verifikationer försäkra sig om att de underåriga inte lämnar territoriet mot de föräldraansvarigas vilja.

BILAGA VIII

Statens namn _____

Statens logotyp (Kontorets namn)

(1)

GODKÄNNANDE AV BEVIS PÅ ATT VILLKOREN FÖR VARAKTIGHETEN AV EN KORTARE VISTELSE HAR
RESPEKTERATS NÄR RESEHANDLINGEN SAKNAR INRESESTÄMPEL

Den _____ kl. (tidpunkt) _____ i (ort) _____

Den undertecknande myndigheten _____ lämnar följande uppgifter om den berörda personen: _____

Efternamn _____ Förnamn _____

Födelsedatum _____ Födelseort _____ Kön _____

Nationalitet _____ Bosatt i _____

Resehandling _____ nummer _____

Utfärdad i _____ den _____

Visering nummer _____ (i förekommande fall) utfärdad av _____

för en period av _____ dagar av följande skäl: _____

Med beaktande av det bevis avseende varaktigheten av hans/hennes vistelse på medlemsstaternas territorium som han/hon
har lämnat, skall han/hon anses ha rest in på territoriet i medlemsstaten _____ den _____
kl. _____ vid gränsövergångsstället _____.

Kontaktuppgifter för den undertecknande myndigheten:

Tfn: _____

Fax: _____

e-post: _____

Den berörda personen skall erhålla ett exemplar av denna handling.

Berörd person

Ansvarig tjänsteman
+ stämpel

(1) Ingen logotyp krävs för Island och Norge.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 563/2006

av den 13 mars 2006

om ingående av partnerskapsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Salomonöarna om fiske utanför Salomonöarnas kust

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 jämförd med artikel 300.2 och artikel 300.3 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen och Salomonöarna har förhandlat och parafierat ett partnerskapsavtal som ger gemenskapens fiskare möjligheter att fiska i vatten över vilka Salomonöarna utövar suveräna rättigheter eller jurisdiktion när det gäller fiske.
- (2) I avtalet fastställs bestämmelser om ekonomiskt, finansiellt, tekniskt och vetenskapligt samarbete inom fiskesektorn i syfte att säkerställa bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna, och om partnerskap mellan företag i syfte att i gemensamt intresse utveckla ekonomisk verksamhet inom fiskesektorn och i verksamheter med anknytning till denna.
- (3) Det avtalet bör godkännas.
- (4) Det är nödvändigt att fastställa hur fiskemöjligheterna skall fördelas mellan medlemsstaterna.
- (5) De medlemsstater vars fartyg fiskar enligt detta avtal skall meddela kommissionen hur stora mängder av varje bestånd som fångas i Salomonöarnas fiskezon i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 500/2001 av den 14 mars 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2847/93 beträffande övervakning av de

fångster som gemenskapens fiskefartyg fiskar i tredje lands farvatten och på öppet hav ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Partnerskapsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Salomonöarna (nedan kallat "avtalet") godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer denna förordning.

Artikel 2

De fiskemöjligheter som fastställs i protokollet till avtalet skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

— Notfartyg med frysanläggning:	Spanien:	75 % av tillgängliga fiskemöjligheter
	Frankrike:	25 % av tillgängliga fiskemöjligheter
— Ytlångrevsfartyg:	Spanien:	6 fartyg
	Portugal:	4 fartyg

Om licensansökningarna från dessa medlemsstater inte uttömmar de fiskemöjligheter som fastställs i protokollet får kommissionen beakta licensansökningar från övriga medlemsstater.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 mars 2006.

På rådets vägnar
M. BARTENSTEIN
Ordförande

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 14 februari 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 73, 15.3.2001, s. 8.

PARTNERSKAPSAVTAL**mellan Europeiska gemenskapen och Salomonöarna om fiske utanför Salomonöarnas kust**

EUROPEISKA GEMENSKAPEN, nedan kallad gemenskapen, och

SALOMONÖARNAS REGERING, nedan kallad Salomonöarna,

gemensamt kallade "parterna",

SOM BEAKTAR det nära samarbetet och de vänskapliga relationerna mellan gemenskapen och Salomonöarna, särskilt inom ramen för Lomé- och Cotonouavtalen, och deras gemensamma önskan att bibehålla och utveckla dessa relationer,

SOM BEAKTAR att Salomonöarna önskar främja ett rationellt utnyttjande av sina fiskeresurser genom ett intensifierat samarbete,

SOM ERINRAR OM att Salomonöarna, särskilt när det gäller havsfiske, utövar suveräna rättigheter eller jurisdiktion i en zon som sträcker sig upp till 200 nautiska mil från baslinjerna vid dess kuster,

SOM BEAKTAR Förenta nationernas havsrättskonvention och Förenta nationernas avtal om fiskbestånd,

SOM ÄR MEDVETNA OM betydelsen av de principer som fastställs i uppförandekoden för ansvarsfullt fiske, antagen vid FAO-konferensen 1995,

SOM BEKRÄFTAR att kuststaters utövande av suveräna rättigheter i vatten under deras jurisdiktion i syfte att utnyttja, bevara och förvalta de levande resurserna måste ske i enlighet med principer och praxis i internationell rätt och med beaktande av den praxis som skapats på regional nivå,

SOM ÄR BESLUTNA att i ömsesidigt intresse samarbeta i syfte att främja ett ansvarsfullt fiske för att säkerställa ett långsiktigt bevarande och hållbart utnyttjande av levande marina resurser,

SOM ÄR ÖVERTYGADE OM att detta samarbete måste utformas som initiativ och åtgärder som, oavsett om de genomförs gemensamt eller av ena parten, fungerar som komplement, är förenliga med målsättningen och skapar synergieffekter,

SOM ÄR BESLUTNA att för dessa ändamål etablera en dialog i syfte att utarbeta en sektoriell fiskeripolitik i Salomonöarna och fastställa lämpliga metoder för att se till att denna politik genomförs på ett effektivt sätt och att ekonomiska aktörer och det civila samhället är delaktiga i utvecklingen,

SOM ÖNSKAR fastställa villkor och bestämmelser för gemenskapsfartygens fiskeverksamhet i Salomonöarnas fiskezon och för gemenskapens stöd till främjande av ansvarsfullt fiske i den fiskezonen,

SOM ÄR BESLUTNA att bedriva ett närmare ekonomiskt samarbete inom fiskenäringen och i verksamheter med anknytning till denna genom att bilda och utveckla gemensamma företag med medverkan från företag från de båda parterna,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

I detta avtal fastställs principer, regler och förfaranden för

— ekonomiskt, finansiellt, tekniskt och vetenskapligt samarbete inom fiskesektorn i syfte att främja ett ansvarsfullt fiske i

Salomonöarnas fiskezon för att säkerställa bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna, och i syfte att utveckla Salomonöarnas fiskesektor,

— de villkor som reglerar gemenskapsfartygens tillträde till Salomonöarnas fiskezon,

- övervakning av fisket i Salomonöarnas fiskezon för att se till att reglerna och villkoren följs,
 - åtgärder för effektivt bevarande och effektiv förvaltning av fiskbestånden,
 - bekämpning av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske,
 - partnerskap mellan företag i syfte att i gemensamt intresse utveckla ekonomisk verksamhet inom fiskesektorn och i verksamheter med anknytning till denna.
- iii. annan verksamhet som rimligtvis kan antas leda till lokalisering, fångst eller upptagning av fisk,
 - iv. utplacering av, sökande efter eller intagning av anordningar som samlar fisk eller tillhörande elektronisk utrustning, t.ex. radiofyrar,
 - v. all verksamhet till havs som innebär ett direkt stöd för eller förberedelse av någon av de verksamheter som beskrivs i punkterna i–iv,
 - vi. användning av annan farkost, luft- eller vattenburen, för någon av de verksamheter som beskrivs i punkterna i–v utom i nödsituationer som gäller besättningens hälsa eller säkerhet eller ett fartygs säkerhet.

Artikel 2

Definitioner

I detta avtal gäller följande definitioner:

- a) *Salomonöarnas myndigheter*: ministeriet för fiske och marina resurser i Salomonöarna eller förvaltningschefen för fiske vid ministeriet för fiske och marina resurser i Salomonöarna.
- b) *gemenskapens myndigheter*: Europeiska kommissionen.
- c) *Salomonöarnas fiskezon*: vatten över vilka Salomonöarna utövar suveräna rättigheter eller jurisdiktion när det gäller fiske, identifierat i Salomonöarnas nationella lagstiftning i form av Salomonöarnas fiskegränser.
- d) *gemenskapsfartyg*: ett fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i gemenskapen.
- e) *gemensamt företag*: ett kommersiellt företag som bildas i Salomonöarna av fartygsägare eller nationella företag från parterna för att bedriva fiskeriverksamhet eller verksamhet med anknytning till denna.
- f) *gemensam kommitté*: en kommitté sammansatt av företrädare för gemenskapen och Salomonöarna och vars uppgift beskrivs i artikel 9 i detta avtal.
- g) *fiske*:
 - i. sökande efter, fångst eller upptagning av fisk,
 - ii. försök till sökande efter, fångst eller upptagning av fisk,
- h) *fiskefartyg*: ett fartyg som används eller är avsett att användas för fiske, inbegripet stödfartyg, transportfartyg och andra fartyg som är direkt inblandade i fiske.
- i) *operatör*: en person som är ansvarig för, sköter driften av, eller leder eller kontrollerar ett fiskefartyg, inbegripet ägaren, befraktaren och befälhavaren.
- j) *omlastning*: avlastning av en del eller all den fisk som finns ombord på ett fiskefartyg till ett annat fiskefartyg, antingen till havs eller i hamn.

Artikel 3

Principer och mål för genomförandet av detta avtal

1. Parterna förbinder sig härmed att främja ett ansvarsfullt fiske i Salomonöarnas fiskezon på grundval av principen om icke-diskriminering mellan de olika fiskeflottor som fiskar i zonen, utan att det påverkar tillämpningen av avtal ingångna mellan utvecklingsländer inom en geografisk region, inbegripet ömsesidiga fiskeavtal.
2. Parterna skall samarbeta i utarbetandet och genomförandet av en sektoriell fiskeripolitik i Salomonöarnas fiskezon och skall i detta syfte inleda en dialog om nödvändiga reformer. De förbinder sig härmed att inte anta bestämmelser på detta område utan att först samråda med varandra.
3. Parterna skall också samarbeta vid utförandet av gemensamma och unilaterala förhandsbedömningar, löpande bedömningar och utvärderingar i efterhand av de bestämmelser, program och åtgärder som genomförs på grundval av detta avtal.
4. Parterna förbinder sig härmed att se till att detta avtal genomförs i enlighet med principerna om goda ekonomiska och sociala styrelseformer.

5. Anställning av sjömän från Salomonöarna ombord på gemenskapsfartyg skall regleras av Internationella arbetsorganisationens (ILO) deklaration om grundläggande principer och rättigheter på arbetet, vilken skall gälla för motsvarande anställningsavtal och allmänna anställningsvillkor. Detta gäller särskilt föreningsfriheten och den kollektiva förhandlingsrätten samt icke-diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning.

Artikel 4

Vetenskapligt samarbete

1. Under avtalsperioden skall gemenskapen och Salomonöarna övervaka tillståndet för fiskeresurserna i Salomonöarnas fiskezon och vid behov hålla gemensamma vetenskapliga möten, omväxlande i gemenskapen och i Salomonöarna.

2. De båda parterna skall, på grundval av slutsatserna från de vetenskapliga mötena och mot bakgrund av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, samråda i den gemensamma kommitté som avses i artikel 9 och vid behov gemensamt besluta om åtgärder för att säkerställa en hållbar förvaltning av fiskeresurserna.

3. Parterna skall samråda med varandra, antingen direkt eller inom berörda internationella organisationer, för att förvalta och bevara de levande resurserna i västra och centrala Stilla havet, och samarbeta om relevant vetenskaplig forskning.

Artikel 5

Gemenskapsfartygens tillträde till fiske i Salomonöarnas fiskezon

1. Salomonöarna förbinder sig härmed att tillåta gemenskapsfartyg att bedriva fiskeverksamhet i dess fiskezon i enlighet med det här avtalet, protokollet och tillhörande bilaga.

2. Den fiskeverksamhet som regleras av detta avtal skall bedrivas enligt gällande lagar och andra författningar i Salomonöarna. Salomonöarna skall anmäla eventuella ändringar av dessa lagar och andra författningar till kommissionen minst sex månader respektive en månad innan de börjar tillämpas.

3. Salomonöarna skall ansvara för att protokollets bestämmelser om fiskeriövervakning genomförs på ett effektivt sätt. Gemenskapsfartygen skall samarbeta med de myndigheter i Salomonöarna som har ansvaret för övervakningen. De åtgärder som Salomonöarna vidtar för att reglera fisket i syfte att bevara fiskeresurserna skall vara grundade på objektiva och vetenskapliga kriterier. De skall gälla på samma villkor för fartyg från gemenskapen, Salomonöarna och andra länder och utan att

påverka tillämpningen av avtal som ingåtts mellan utvecklingsländer i samma geografiska område, inbegripet ömsesidiga fiskeavtal.

4. Gemenskapen skall vidta alla lämpliga åtgärder som krävs för att säkerställa att dess fiskefartyg uppfyller bestämmelserna i det här avtalet och i de lagar och andra författningar som reglerar fisket i Salomonöarnas fiskezon.

Artikel 6

Licenser

Förfarandet för att erhålla fiskelicens för ett fartyg, de avgifter som tillämpas och det betalningssätt som fartygsägaren skall använda anges i bilagan till protokollet.

Artikel 7

Ekonomisk ersättning

1. Gemenskapen skall ge Salomonöarna en ekonomisk ersättning enligt de villkor som anges i protokollet och bilagorna. Ersättningen skall beräknas på grundval av följande två sammanhängande faktorer:

- Gemenskapsfartygens tillträde till Salomonöarnas fiskezon.
- Gemenskapens ekonomiska stöd till främjande av ansvarsfullt fiske och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Salomonöarnas fiskezon.

Den andel av ersättningen som avses i b skall fastställas och förvaltas med beaktande av de mål som beslutas i samförstånd mellan parterna i enlighet med protokollet, och den skall uppnås inom ramen för den sektoriella fiskeripolitiken i Salomonöarna och i enlighet med ett ettårigt och flerårigt program för genomförandet.

2. Ersättningen från gemenskapen skall betalas varje år i enlighet med protokollet och utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser i det här avtalet och dess protokoll som rör förändring av ersättningsbeloppet till följd av

- allvarliga omständigheter, med undantag av naturfenomen, som hindrar fiskeverksamheten i Salomonöarnas fiskezon (i enlighet med artikel 14 i avtalet),
- en minskning av de fiskemöjligheter som beviljas gemenskapsfartygen, fastställd i samförstånd mellan parterna i syfte att förvalta de berörda bestånden om detta, mot bakgrund av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, bedöms vara nödvändigt för bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna (i enlighet med artikel 4 i protokollet),
- en ökning av de fiskemöjligheter som beviljas gemenskapsfartygen, fastställd i samförstånd mellan parterna om bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning visar att fiskeresursernas tillstånd möjliggör detta (i enlighet med artiklarna 1 och 4 i protokollet),

- d) en omprövning av gemenskapens ekonomiska stöd för genomförandet av en sektoriell fiskeripolitik i Salomonöarna (i enlighet med artikel 5 i protokollet), om detta motiveras av resultaten av den ettåriga och fleråriga programplanering som följs av båda parterna,
 - e) uppsägning av avtalet enligt artikel 12,
 - f) avbrytande av avtalets genomförande enligt artikel 13.
- c) tjäna som forum för att i godo lösa tvister om avtalets tolkning eller genomförande,
 - d) vid behov ompröva fiskemöjligheternas omfattning och, med utgångspunkt i detta, den ekonomiska ersättningen; samråd skall grundas på de principer som anges i artiklarna 1, 2 och 3 i protokollet,
 - e) utöva andra uppgifter som parterna beslutar i om samförstånd.

Artikel 8

Främjande av samordning mellan ekonomiska aktörer och i det civila samhället

1. Parterna skall främja ekonomiskt, vetenskapligt och tekniskt samarbete inom fiskesektorn och sektorer med anknytning till denna. De skall rådgöra med varandra för att samordna de åtgärder som vidtas i detta syfte.
2. Parterna skall uppmuntra informationsutbyte om fiskemetoder och fiskeredskap, metoder för konservering och metoder för industriell beredning av fiskeriprodukter.
3. Parterna skall främja goda förhållanden för utvecklingen av affärsverksamhet och investeringar för att skapa villkor som gynnar förbindelser mellan företag från de båda parterna när det gäller frågor om teknik, ekonomi och handel.
4. Parterna skall särskilt uppmuntra skapandet av gemensamma företag i ömsesidigt intresse. Skapandet av gemensamma företag i Salomonöarna och överföringen av gemenskapsfartyg till gemensamma företag skall konsekvent ske i enlighet med Salomonöarnas och gemenskapens lagstiftning.

Artikel 9

Gemensam kommitté

1. En gemensam kommitté skall inrättas för att övervaka genomförandet av detta avtal. Kommittén skall
 - a) övervaka avtalets funktion, tolkning och genomförande och särskilt fastställandet av de ettåriga och fleråriga program som avses i artikel 5.2 i protokollet inbegripet en utvärdering av programmens genomförande,
 - b) säkerställa de nödvändiga kontakterna i frågor av gemensamt intresse som rör fiske,

2. Den gemensamma kommittén skall ha möte minst en gång per år, omväxlande i gemenskapen och i Salomonöarna, och den part som är värd för mötet skall stå för ordförandeskapet. Den skall hålla extraordinära möten på begäran av en av parterna.

Artikel 10

Geografiskt område inom vilket avtalet gäller

Detta avtal skall gälla dels på de territorier där fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt, i enlighet med de villkor som fastställs i fördraget, dels på Salomonöarnas territorium.

Artikel 11

Varaktighet

Detta avtal skall tillämpas i tre år från och med den dag då det träder i kraft och skall automatiskt förnyas i treårsperioder såvida det inte sägs upp i enlighet med artikel 12.

Artikel 12

Uppsägning av avtalet

1. Detta avtal kan sägas upp av endera parten i fall av allvarliga omständigheter såsom utarmning av de berörda bestånden, minskat utnyttjande av de fiskemöjligheter som beviljas gemenskapsfartygen eller bristande efterlevnad av de åtaganden som parterna gjort när det gäller att motverka olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.
2. Den berörda parten skall skriftligen underrätta den andra parten om sin avsikt att säga upp avtalet minst sex månader före den dag då den ursprungliga perioden eller någon av de efterföljande perioderna löper ut.
3. Efter den underrättelse som avses i punkt 2 skall överläggningar inledas mellan parterna.
4. Betalningen av den ersättning som avses i artikel 7 för det år då uppsägningen träder i kraft skall minskas tidsproportionellt.

5. Före utgången av giltighetstiden för ett protokoll till detta avtal skall parterna inleda förhandlingar i syfte att gemensamt fastställa eventuella ändringar av eller tillägg till protokollet och bilagan.

Artikel 13

Avbrytande och ändring av betalningen av ersättningen

1. Genomförandet av detta avtal kan avbrytas på initiativ av endera parten om det föreligger allvarliga meningsskiljaktigheter om tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal eller i dess protokoll och bilaga. Den part som vill avbryta genomförandet skall skriftligen underrätta den andra parten om detta minst tre månader före den dag då avbrottet skall träda i kraft. Efter mottagandet av denna underrättelse skall parterna inleda överläggningar för att om möjligt lösa tvisterna i godo.

2. Betalningen av den ersättning som avses i artikel 7 skall minskas tidsproportionellt i förhållande hur länge genomförandet varit avbrutet.

Artikel 14

Avbrytande på grund av force majeure

1. Om allvarliga omständigheter, med undantag av naturfenomen, skulle hindra fiskeverksamheten i Salomonöarnas exklusiva ekonomiska zon (EEZ), får gemenskapen avbryta betalningen av

den ersättning som avses i artikel 2 i protokollet, om möjligt efter överläggningar mellan parterna och under förutsättning att gemenskapen har betalat alla utestående belopp vid avbrytandet.

2. Betalningen av ersättningen skall återupptas så snart parterna, genom ett gemensamt beslut efter samråd, har konstaterat att de omständigheter som hindrade fiskeverksamheten inte längre föreligger och att det är möjligt att återuppta fiskeverksamheten. Betalningen skall ske inom två månader efter det att bekräftelse har lämnats från båda parter.

3. Giltighetstiden för de licenser som beviljats gemenskapsfartygen i enlighet med artikel 6 i avtalet och artikel 1 i protokollet skall förlängas med en period som motsvarar den under vilken fiskeverksamheten varit avbruten.

Artikel 15

Protokollet och bilagan utgör integrerade delar av det här avtalet.

Artikel 16

Detta avtal har upprättats i två exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, vilka alla texter är lika giltiga, och skall träda i kraft samma dag som parterna underrättar varandra om att de förfaranden som krävs för avtalets ikraftträdande har genomförts.

PROTOKOLL**om fastställande av fiskemöjligheter och ersättningar som avses i partnerskapsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Salomonöarna om fiske utanför Salomonöarnas kust***Artikel 1***Tillämpningsperiod och fiskemöjligheter**

1. Salomonöarna skall bevilja gemenskapens tonfiskfartyg årliga fiskelicenser i enlighet med artikel 6 i avtalet, i överensstämmelse med sin nationella plan för förvaltning av tonfiskbestånden och inom de gränser som fastställs i Palau-avtalet om förvaltningen av notfiske i västra Stilla havet, nedan kallat "Palau-avtalet".

2. Under en period av tre år från och med avtalets ikraftträdande skall de fiskemöjligheter som tilldelas i enlighet med artikel 5 i avtalet vara följande:

— Årslicenser för samtidigt fiske i Salomonöarnas fiskezon skall beviljas fyra notfartyg och tio långrevsfartyg.

3. Från och med protokollets andra tillämpningsår och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9.1 d i avtalet och artikel 4 i protokollet kan, på begäran av gemenskapen, antalet fiskelicenser för notfartyg som beviljas enligt artikel 1.2 i protokollet höjas, om fiskeresurserna ger utrymme för detta, om det är i enlighet med Palau-avtalet och om en sådan höjning är förenlig med relevanta bedömningar av tonfiskbeståndet baserade på objektiva och vetenskapliga kriterier, exempelvis *Western and Central Pacific Tuna Fishery Overview and Status of Stocks* som årligen ges ut av *Secretariat of the Pacific Community*.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall tillämpas med förbehåll för artiklarna 4, 6 och 7 i detta protokoll.

*Artikel 2***Ekonomisk ersättning – betalningsvillkor**

1. Den ekonomiska ersättning som avses i artikel 7 i avtalet skall vara 400 000 euro per år.

2. Punkt 1 skall tillämpas med förbehåll för artikel 4 i detta protokoll och artiklarna 13 och 14 i avtalet.

3. Om gemenskapsfartygens totala årsfångst av tonfisk i Salomonöarnas fiskezon överstiger 6 000 ton skall totalbeloppet för den årliga ersättningen ökas med 65 euro för varje överskjutande

ton fångst. Det totalbelopp som gemenskapen skall betala årligen kan emellertid inte vara mer än tre gånger större än den ersättning som anges i punkt 1.

4. Gemenskapen skall öka den ersättning som avses i artikel 2.1 i detta protokoll med 65 000 euro per år för varje extra licens för notfartyg som beviljas av Salomonöarna i enlighet med artikel 1.3.

5. Betalningen skall ske senast den 1 maj för det första året och senast på årsdagen för protokollet för de påföljande åren.

6. Salomonöarnas myndigheter har ensam behörighet att besluta hur ersättningen skall användas, med förbehåll för bestämmelserna i artikel 5.

7. Ersättningen skall betalas till ett statligt konto som öppnats i en finansiell institution som anges av Salomonöarna. Detta konto är Salomonöarnas statliga konto nr 0260-002 i Salomonöarnas centralbank, Honiara. Den årliga ersättning som skall betalas av gemenskapen i gengäld för extra årslicenser i enlighet med artiklarna 1.3 och 2.4 skall överföras till kontot.

*Artikel 3***Samarbete om ansvarsfullt fiske**

1. Båda parter förbinder sig härmed att främja ett ansvarsfullt fiske i Salomonöarnas fiskezon enligt principen om icke-diskriminering mellan de olika fiskeflottor som fiskar i dessa vatten.

2. Under den period som omfattas av detta protokoll skall gemenskapen och Salomonöarna övervaka tillståndet för fiskeresurserna i Salomonöarnas fiskezon.

3. De båda parterna skall, på grundval av det årliga mötet mellan medlemmarna i Palau-avtalet och den årliga bedömning av bestånden som görs av *Secretariat of the Pacific Community*, samråda i den gemensamma kommitté som avses i artikel 9 i avtalet och vid behov gemensamt besluta om åtgärder för att säkerställa en hållbar förvaltning av fiskeresurserna.

Artikel 4

Översyn av fiskemöjligheter

1. De fiskemöjligheter som anges i artikel 1 kan ökas genom ett gemensamt beslut om slutsatserna från det årliga mötet mellan Palau-avtalets medlemmar och den årliga bedömning av beståndens status som görs av *Secretariat of the Pacific Community* talar för att ökningen inte skulle utgöra ett hot mot en hållbar förvaltning av Salomonöarnas fiskeresurser. I ett sådant fall skall den ersättning som avses i artikel 2.1 höjas tidsproportionellt.

2. Om parterna tvärtom beslutar om åtgärder som innebär en minskning av de fiskemöjligheter som anges i artikel 1, skall ersättningen minskas tidsproportionellt.

3. Parterna kan också i samförstånd omfördela fiskemöjligheterna mellan olika kategorier av fartyg, med beaktande av eventuella rekommendationer från det vetenskapliga mötet när det gäller förvaltningen av bestånd som kan påverkas av omfördelningen. Parterna skall enas om en motsvarande justering av ersättningen om omfördelningen av fiskemöjligheter motiverar detta.

Artikel 5

Stöd för ansvarsfullt fiske i Salomonöarnas vatten

1. Salomonöarna skall fastställa och genomföra en sektoriell fiskeripolitik i syfte att främja ett ansvarsfullt fiske i Salomonöarnas vatten. Av den ersättning som avses i artikel 2.1 i detta protokoll skall 30 % användas för dessa syften. Denna andel skall förvaltas på grundval av mål som fastställs i samförstånd mellan parterna samt ettåriga och fleråriga program för att nå dessa mål.

2. För att genomföra bestämmelserna i punkt 1 skall gemenskapen och Salomonöarna, så snart protokollet har trätt i kraft och senast tre månader efter detta datum, samråda i den gemensamma kommitté som avses i artikel 9 i avtalet för att fastställa ett flerårigt sektorsprogram och tillämpningsföreskrifter för detta, med bland annat följande innehåll:

- a) Ettåriga och fleråriga riktlinjer för hur den andel av ersättningen som anges i punkt 1 skall användas.
- b) Ettåriga och fleråriga mål för att på sikt få till stånd ett hållbart och ansvarsfullt fiske, med beaktande av Salomonöarnas prioriteringar i den nationella fiskeripolitiken och i annan politik som hänger samman med eller påverkar främjandet av ett hållbart och ansvarsfullt fiske.

- c) Kriterier och förfaranden för en årlig utvärdering av resultaten.

3. Alla förslag till ändringar av det fleråriga sektorsprogrammet måste godkännas av parterna i den gemensamma kommittén.

4. Salomonöarna skall varje år besluta hur den andel av den ersättning som anges i punkt 1 skall användas vid genomförandet av det fleråriga programmet. Under protokollets första tillämpningsår skall gemenskapen underrättas om användningen så snart det fleråriga sektorsprogrammet har godkänts i den gemensamma kommittén. För vart och ett av de påföljande åren skall Salomonöarna underrätta gemenskapen om användningen senast 45 dagar före årsdagen för protokollets ikraftträdande.

5. Den andel (30 %) av den ersättning som anges i punkt 1 skall kontrolleras gemensamt av ministeriet för fiske och marina resurser (*Department of Fisheries and Marine Resources*) och finansministeriet (*Department of Finance and Treasury*).

6. Om den årliga utvärderingen av genomförandet av det fleråriga sektorsprogrammet motiverar detta kan Europeiska gemenskapen begära att den andel av den ersättning som avses i artikel 5.1 i detta protokoll minskas, så att de medel som används för att genomföra programmet anpassas till resultaten.

Artikel 6

Twister – avbrytande av protokollets genomförande

1. Alla tvister mellan parterna när det gäller tolkningen av bestämmelserna i detta protokoll och deras tillämpning skall bli föremål för samråd mellan parterna i den gemensamma kommitté som avses i artikel 9 i avtalet, om så krävs i ett extrainkallat möte.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 kan protokollets genomförande avbrytas på initiativ av endera parten om tvisten mellan parterna betraktas som allvarig och om samrådet i gemensamma kommittén i enlighet med punkt 1 inte har lett till att tvisten har kunnat lösas i godo.

3. Den part som vill avbryta protokollets genomförande skall skriftligen meddela detta minst tre månader före den dag då avbrottet skall träda i kraft.

4. Vid avbrytande skall parterna fortsätta att samråda för att försöka lösa tvisten i godo. Om en sådan lösning nås skall protokollets genomförande återupptas och ersättningen skall minskas tidsproportionellt i förhållande till hur länge protokollets tillämpning har varit avbruten.

*Artikel 7***Avbrytande av protokollets genomförande på grund av utebliven betalning**

Om inte annat följer av artikel 9 i avtalet kan genomförandet av detta protokoll avbrytas på följande villkor om gemenskapen inte verkställer betalningarna enligt artikel 2 i protokollet:

- a) Salomonöarnas behöriga myndigheter skall anmäla den uteblivna betalningen till Europeiska kommissionen. Kommissionen skall göra lämpliga kontroller och vid behov verkställa betalningen senast 45 arbetsdagar efter att ha mottagit anmälan.
- b) Vid utebliven betalning och om det inte finns något giltigt skäl till att betalning inte sker inom den tidsfrist som anges i a, skall Salomonöarna ha rätt att avbryta protokollets genomförande. De skall utan dröjsmål underrätta Europeiska kommissionen om detta.
- c) Protokollets genomförande skall återupptas så snart betalningen i fråga har gjorts.

*Artikel 8***Nationella lagar och andra författningar**

Verksamheten för de fartyg som bedriver fiske enligt detta protokoll och dess bilagor, särskilt omlastning, användning av hamntjänster och inköp av förråd, skall regleras av gällande nationella lagar och andra författningar i Salomonöarna.

*Artikel 9***Ikraftträdande**

1. Detta protokoll och dess bilaga med tillägg träder i kraft den dag då parterna meddelar varandra att de förfaranden som är nödvändiga för detta ändamål har slutförts.
2. Det skall tillämpas tidigast från och med den 1 januari 2005.

BILAGA

Villkor för gemenskapsfartygens fiskeverksamhet i Salomonöarnas fiskezon

KAPITEL I

FORMALITETER I SAMBAND MED ANSÖKAN OM OCH UTFÄRDANDE AV LICENSER

AVSNITT 1

Utfärdande av licenser

1. Endast behöriga fartyg kan erhålla licens för fiske i Salomonöarnas fiskezon.
2. För att ett fartyg skall vara behörigt får varken fartygsägaren, befälhavaren eller själva fartyget vara förbjudna att fiska i Salomonöarna. Deras mellanhavanden med Salomonöarnas administration skall vara ordnade, dvs. de skall ha fullgjort alla tidigare skyldigheter som uppstått genom deras fiskeverksamhet i Salomonöarna inom ramen för det fiskeavtal som slutits med gemenskapen.
3. Varje gemenskapsfartyg som ansöker om fiskelicens skall företrädas av en skeppsklarerare med hemvist i Salomonöarna. Skeppsklarerarens namn och adress skall anges i licensansökan.
4. Gemenskapens myndigheter skall genom den delegation vid Europeiska kommissionen som ansvarar för Salomonöarna (nedan kallad "Europeiska kommissionens delegation") lämna in en ansökan till förvaltningschefen (*Permanent Secretary*) vid ministeriet för fiske och marina resurser i Salomonöarna (nedan kallad "förvaltningschefen") för varje fartyg som vill fiska enligt avtalet, minst femton dagar före önskat giltighetsdatum.
5. Ansökan skall lämnas in till förvaltningschefen på en blankett som överensstämmer med förlagan i tillägg 1.
6. Varje licensansökan skall åtföljas av följande handlingar:
 - Ett bevis för att avgiften för licensens giltighetstid är betalad.
 - En kopia av mätbrevet, bestyrkt av flaggmedlemsstaten, med uppgift om fartygets dräktighet uttryckt i GRT.
 - Ett nytaget, minst 10 × 15 cm stort, bestyrkt färgfoto av fartyget i dess nuvarande skick, taget från sidan.
 - Alla andra handlingar eller intyg som krävs enligt särskilda bestämmelser för den aktuella fartygstypen enligt detta protokoll.
7. Avgiften skall betalas till det konto som anges av förvaltningschefen (statligt konto nr 0260-002 i Salomonöarnas centralbank, Honiara).
8. Avgiften skall omfatta alla nationella och lokala avgifter utom hamnavgifter, serviceavgifter och omlastningsavgifter.
9. Licenserna för alla fartyg skall utfärdas till fartygsägarna eller deras företrädare inom 15 dagar efter det att förvaltningschefen, via Europeiska kommissionens delegation, har mottagit den dokumentation som anges i punkt 6.
10. Om kontoret för Europeiska kommissionens delegation är stängt vid den tidpunkt då licensen undertecknas skall licensen överlämnas direkt till fartygets skeppsklarerare med kopia till delegationen.
11. Licensen skall beviljas för ett visst fartyg och får inte överlätas.

12. På begäran av Europeiska gemenskapen och i händelse av bevisad force majeure skall licensen för ett fartyg ersättas med en ny licens för ett fartyg med egenskaper som motsvarar dem hos det fartyg som skall ersättas, utan att någon ny avgift behöver betalas. Om det nya fartyget har större bruttodräktighet än det fartyg som skall ersättas, skall mellanskillnaden för avgiften betalas tidsproportionellt. Vid beräkning av gemenskapsfartygens fångstnivå, för att fastställa om gemenskapen skall göra ytterligare betalningar i enlighet med artikel 2.3 i protokollet, skall de båda berörda fartygens totala fångst beaktas.
13. Ägaren till det fartyg som skall ersättas, eller dennes företrädare, skall via Europeiska kommissionens delegation lämna tillbaka den annullerade licensen till förvaltningschefen.
14. Den nya licensen skall börja gälla den dag då fartygsägaren lämnar tillbaka den annullerade licensen till förvaltningschefen. Europeiska kommissionens delegation i Salomonöarna skall informeras om överlåtelsen av licensen.
15. Licensen skall alltid förvaras ombord på fartyget, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i kapitel VII i denna bilaga.

AVSNITT 2

Licensvillkor – avgifter och förskott

1. Licenserna har en giltighetstid på ett år och kan förnyas. Förnyelse av licenser skall bero på det antal tillgängliga fiske-möjligheter som fastställs i protokollet.
2. Avgiften skall vara 35 euro per ton som fångas i Salomonöarnas fiskezon.
3. Licenser skall utfärdas efter det att följande schablonbelopp har betalats till statligt konto nr 0260-002 i Salomonöarnas centralbank, Honiara:
 - 13 000 euro per år för varje notfartyg för tonfiskfiske, motsvarande avgifterna för en fångst av 371 ton tonfisk och tonfiskliknande arter per år.
 - 3 000 euro per år för varje ytlångrevsfartyg, motsvarande avgifterna för en fångst av 80 ton tonfisk och tonfiskliknande arter per år.
4. Europeiska kommissionen skall senast den 30 juni varje år göra en slutavräkning av de avgifter som skall betalas under fiskeåret för de mängder som fångats under det föregående året på grundval av de fångstrapporter som lämnats av varje fartygsägare. Uppgifterna skall bekräftas av de vetenskapliga institut som är ansvariga för att kontrollera gemenskapens fångstuppgifter (*Institut de Recherche pour le Développement* (IRD), *Instituto Español de Oceanografía* (IEO) och *Instituto Português de Investigação Marítima* (IPIMAR)) och av *Secretariat of the Pacific Community* (SPC). Kommissionen skall på grundval av dessa bekräftade sammanställningar av fångstuppgifter göra en avräkning av de avgifter som skall betalas för varje licensperiod, beräknad på 35 euro per ton fångst.
5. Kommissionens avräkning av avgifter skall sändas till förvaltningschefen för granskning och godkännande.

Salomonöarnas myndigheter kan inom 30 dagar efter mottagandet ifrågasätta avräkningen och vid meningsskiljaktigheter begära att den gemensamma kommittén sammankallas.

Om inga invändningar framförs inom 30 dagar efter mottagandet av avräkningen, skall avräkningen av avgifter anses godkänd av Salomonöarna.
6. Slutavräkningen av avgifter skall samtidigt och utan dröjsmål meddelas till förvaltningschefen, Europeiska kommissionens delegation, *Secretariat of the Pacific Community* (SPC) och till fartygsägarna genom deras nationella administrationer.
7. Eventuella kompletterande betalningar från fartygsägarna till Salomonöarnas behöriga myndigheter skall inom fyrtiofem (45) dagar efter mottagandet av den bekräftade slutliga avräkningen göras till statligt konto nr 0260-002 i Salomonöarnas centralbank, Honiara.
8. Om slutavräkningen ger ett lägre belopp än det förskottsbelopp som anges i punkt 3 i detta avsnitt, skall det resterande beloppet inte betalas tillbaka till fartygsägaren.

KAPITEL II

FISKEZONER

1. De fartyg som anges i artikel 1 i protokollet skall ha tillstånd att bedriva fiskeverksamhet i Salomonöarnas fiskezon med undantag av trettio (30) sjömil runt huvudarkipelagen och de arkipelagiska och territoriella vattnen runt de andra arkipelagerna. Förvaltningschefen skall meddela koordinater för huvudarkipelagens vattenområde A och övriga arkipelager (dvs. vattenområdena B, C, D och E) innan avtalet träder i kraft. Förvaltningschefen skall meddela Europeiska kommissionen eventuella ändringar av dessa stängda fiskezoner minst två månader innan ändringarna börjar tillämpas.
2. Fiske är förbjudet inom tre sjömil från eventuella förankrade anordningar som samlar fisk och vilkas placering skall meddelas med hjälp av geografiska koordinater.

KAPITEL III

FÅNGSTRAPPORTERING

1. I denna bilaga används följande definition för att avgöra hur länge ett gemenskapsfartygs fiskeresor varar:
 - Den tid som förflyter mellan inträde i och utträde ur Salomonöarnas fiskezon, eller
 - den tid som förflyter mellan inträde i Salomonöarnas fiskezon och en omlastning, eller
 - den tid som förflyter mellan inträde i Salomonöarnas fiskezon och en landning i Salomonöarna.
2. Alla fartyg som har rätt att fiska i Salomonöarnas vatten enligt avtalet skall rapportera sina fångster till förvaltningschefen enligt följande:
 - 2.1 Rapporterna skall innehålla uppgifter om fartygets fångster under varje fiskeresor. De skall sändas till förvaltningschefen på elektronisk väg, med kopia till Europeiska kommissionen, vid slutet av varje fiskeresor och under alla omständigheter innan fartyget lämnar Salomonöarnas fiskezon. Båda mottagarna skall utan dröjsmål skicka mottagningsbevis på elektronisk väg till fartyget med kopior till varandra.
 - 2.2 De rapporter som överförs på elektronisk väg under licensens ettåriga giltighetstid i enlighet med punkt 2.1 skall skickas som original på papper till förvaltningschefen senast 45 dagar efter det att den sista fiskeresan under den nämnda ettårsperioden avslutats. Papperskopior skall samtidigt sändas till Europeiska kommissionen.
 - 2.3 Fartygen skall rapportera sina fångster på blanketter som överensstämmer med förlagan till fiskeloggbok i tillägg 2. Under de perioder då fartygen inte befinner sig på Salomonöarnas vatten skall följande noteras i fiskeloggboken: "Utanför Salomonöarnas EEZ".
 - 2.4 Blanketterna skall fyllas i läsligt och undertecknas av fartygets befälhavare.
3. Om bestämmelserna i detta kapitel inte efterlevs förbehåller sig Salomonöarnas regering rätten att till dess alla formaliteter uppfyllts dra in licensen för det fartyg som har brutit mot reglerna och för fartygsägaren utdöma påföljd enligt gällande lag i Salomonöarna. Europeiska kommissionen skall informeras om detta.

KAPITEL IV

ANSTÄLLNING AV SJÖMÄN

1. Varje gemenskapsfartyg som fiskar enligt avtalet skall förbinda sig att anställa minst en (1) medborgare från Salomonöarna som besättningsman. Arbetsvillkoren för medborgare från Salomonöarna skall vara samma som för arbete inom fiskerinäringen i Salomonöarna.
2. Om ett gemenskapsfartyg inte kan anställa en (1) medborgare från Salomonöarna i sin besättning skall fartygsägaren betala ett engångsbelopp motsvarande lönen för två besättningsmedlemmar under fiskesäsongen i Salomonöarnas fiskezon.

3. Detta belopp skall betalas till statligt konto nr 0260-002 i Salomonöarnas centralbank, Honiara.
4. Fartygsägarna skall fritt välja ut de sjömän som anställs på fartygen från namnen på en förteckning som tillhandahålls av förvaltningschefen.
5. Fartygsägaren eller dennes företrädare skall meddela förvaltningschefen namnen på de sjömän från Salomonöarna som anställs på fartyget, med uppgift om deras befattning.
6. Internationella arbetsorganisationens (ILO) deklaration om grundläggande principer och rättigheter på arbetet skall gälla för de sjömän som anställs på gemenskapsfartygen. Detta gäller särskilt föreningsfriheten och den kollektiva förhandlingsrätten samt icke-diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning.
7. Anställningsavtal för sjömän från Salomonöarna, varav undertecknarna skall ha varsin kopia, skall upprättas mellan fartygsägarnas företrädare och sjömännen och/eller deras fackförening eller företrädare i samråd med förvaltningschefen. Avtalen skall säkerställa att sjömännen omfattas av det tillämpliga sociala trygghetssystemet och att detta omfattar liv-, sjuk- och olycksfallsförsäkring.
8. Lönen för sjömän från Salomonöarna skall betalas av fartygsägarna. Innan licenser utfärdas skall lönen fastställas i samförstånd mellan fartygsägarna eller deras företrädare och förvaltningschefen. Lönevillkoren för sjömän från Salomonöarna får dock inte vara sämre än de som gäller för besättningar i Salomonöarna och under inga förhållanden sämre än ILO:s normer.
9. Sjömän som anställs på gemenskapsfartyg skall anmäla sig hos fartygets befälhavare dagen före den föreslagna påmönstringsdagen. Om sjömännen inte infinner sig vid det datum och klockslag som fastställts för påmönstring, skall fartygsägaren automatiskt vara befriad från skyldigheten att anställa sjömännen.
10. Om sjömän från Salomonöarna inte anställs av andra skäl än de som anges i föregående punkt skall fartygsägarna vara skyldiga att så snart som möjligt betala ett schablonbelopp (för fiskeåret) motsvarande lönerna för de sjömän som inte anställs.
11. Detta belopp skall användas för utbildning av sjömän/fiskare i Salomonöarna och betalas till statligt konto nr 0260-002 i Salomonöarnas centralbank, Honiara.

KAPITEL V

TEKNISKA SPECIFIKATIONER

Fartygen skall följa de bestämmelser och rekommendationer som antagits av *Secretariat of the Pacific Community* och av medlemmarna i Palau-avtalet när det gäller fiskeredskap, dessas tekniska specifikationer och alla andra tekniska bestämmelser som gäller för deras fiskeverksamhet.

KAPITEL VI

OBSERVATÖRER

1. I samband med inlämnande av en licensansökan skall varje berört gemenskapsfartyg lämna ett bidrag till observationsprogrammet genom att sätta in 400 euro på statligt konto nr 0260-002 i Salomonöarnas centralbank, Honiara.
2. Fartyg som har rätt att fiska i Salomonöarnas vatten enligt avtalet skall ta ombord observatörer som utses av Salomonöarna på nedanstående villkor.
 - 2.1 Förvaltningschefen skall varje år fastställa omfattningen av programmet för observation ombord på grundval av antalet fartyg som har tillstånd att fiska i Salomonöarnas vatten och tillståndet för de fiskeresurser som utnyttjas av dessa fartyg. Förvaltningschefen skall följaktligen fastställa antalet eller procentandelen fartyg i olika typer av fiske som skall ha skyldighet att ta ombord en observatör.
 - 2.2 Förvaltningschefen skall upprätta en förteckning över de fartyg som skall ta ombord en observatör samt en förteckning över observatörer som utsetts för ändamålet. Förteckningarna skall hållas uppdaterade. De skall sändas till Europeiska kommissionen så snart de har upprättats och därefter var tredje månad om de har uppdaterats.

- 2.3 Förvaltningschefen skall i samband med att licensen utfärdas, eller senast femton (15) dagar före det datum som planerats för observatörens ombordstigning, meddela de berörda fartygsägarna eller deras företrädare att han avser att placera en observatör ombord på fartyget och så snart som möjligt meddela observatörens namn.
3. Förvaltningschefen skall bestämma hur lång tid observatören skall vara ombord; denna skall dock normalt inte överstiga den tid som observatören behöver för att fullgöra sina uppgifter. Förvaltningschefen skall underrätta fartygsägarna eller deras företrädare om denna tid när han meddelar dem namnet på den observatör som utsetts att placeras ombord på det berörda fartyget.
4. Villkoren för ombordtagande av observatörer skall bestämmas i samråd mellan fartygsägare eller deras företrädare och förvaltningschefen.
5. De berörda fartygsägarna skall inom två veckor och med tio dagars varsel meddela de datum och hamnar i Salomonöarna som planerats för ombordtagande av observatörer.
6. Om observatören tas ombord i en utländsk hamn, skall hans resekostnader betalas av fartygsägaren. Om ett fartyg med en observatör från Salomonöarna ombord lämnar Salomonöarnas fiskezon skall alla åtgärder vidtas för att se till att observatören kan återvända till Salomonöarna så snart som möjligt, på fartygsägarens bekostnad.
7. Om observatören inte inom sex (6) timmar efter överenskommen tid infinner sig på den plats där han skall gå ombord skall redaren automatiskt befrias från skyldigheten att ta ombord observatören.
8. Observatören skall behandlas som en befälsperson ombord. Observatören skall ha följande uppgifter:
 - 8.1 Observera fartygens fiskeverksamhet.
 - 8.2 Kontrollera fartygens position vid fiske.
 - 8.3 Genomföra biologiska provtagningar inom ramen för vetenskapliga program.
 - 8.4 Upprätta en förteckning över de fiskeredskap som används.
 - 8.5 Kontrollera fångstuppgifterna i fiskeloggboken för Salomonöarnas fiskezon.
 - 8.6 Kontrollera bifångsternas procentandel och uppskatta hur stora kvantiteter av säljbara arter av fisk, kräftdjur, bläckfisk och marina däggdjur som kastas överbord.
 - 8.7 Meddela fiskeuppgifterna en gång i veckan via radiosändare, även hur stora kvantiteter som finns ombord av fångster och bifångster.
9. Befälhavaren skall vidta alla åtgärder inom sitt ansvarsområde för att garantera observatörens fysiska och psykiska välbefinnande när denne utövar sina uppgifter.
10. Observatören skall ha tillgång till de hjälpmedel som är nödvändiga för hans arbete. Befälhavaren skall ge observatören tillgång till de kommunikationsmedel som är nödvändiga för hans arbete, de handlingar som är direkt förbundna med fartygets fiskeverksamhet, i synnerhet fiskeloggbok och skeppsdagbok, samt till de delar av fartyget som är nödvändiga för att underlätta fullgörandet av observationsuppgifterna.
11. Observatören skall under sin vistelse på fartyget
 - 11.1 vidta alla lämpliga åtgärder för att hans ombordstigning och närvaro ombord på fartyget inte skall avbryta eller hindra fisket,
 - 11.2 respektera egendom och utrustning ombord samt sekretessen för alla fartygshandlingar.
12. När observationsperioden är avslutad och innan fartyget lämnas skall observatören upprätta en aktivitetsrapport som skall skickas till förvaltningschefen med kopia till Europeiska kommissionens delegation. Observatören skall underteckna den i närvaro av befälhavaren som får lägga till, eller låta lägga till, de synpunkter som han anser nödvändiga och signera dessa. En kopia av rapporten skall lämnas till fartygets befälhavare när observatören går iland.

13. Fartygsägaren skall stå för observatörens kost och logi på samma villkor som gäller för befälspersoner.
14. Observatörens lön och sociala avgifter skall betalas av Salomonöarna.

KAPITEL VII

FARTYGS IDENTIFIERING OCH TILLSYN AV ATT REGLERNA FÖLJS

1. För syften som rör fiskeri och sjösäkerhet skall alla fartyg vara märkta och identifierade i enlighet med FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) godkända standardspecifikation för märkning och identifiering av fiskefartyg.
2. Fartygets namn skall vara tydligt utmärkt med latinska tecken på fartygets för och akter.
3. Ett fartyg som inte visar sitt namn och radioanropssignal eller signalbokstäver på föreskrivet sätt kan eskorteras till en hamn i Salomonöarna för vidare undersökning.
4. En fartygsoperatör skall säkerställa en ständig övervakning av den internationella nöd- och anropsfrekvensen 2 182 kHz (HF) eller den internationella säkerhets- och anropsfrekvensen 156,8 MHz (kanal 16, VHF-FM) för att underlätta kommunikationen med fiskeförvaltnings-, övervaknings- och tillsynsmyndigheter.
5. En fartygsoperatör skall se till att en ny och aktuell utgåva av den internationella signalboken (INTERCO) finns ombord och att den ständigt är tillgänglig.

KAPITEL VIII

KOMMUNIKATION MED SALOMONÖARNAS PATRULLFARTYG

1. Kommunikationen mellan de tillåtna fartygen och Salomonöarnas patrullfartyg skall ske med hjälp av internationella signalkoder enligt följande:

Internationell signalkod – Betydelse:

- L Stoppa farten ögonblickligen.
SQ3 Stoppa eller lägg bi. Jag kommer att borda er.
QN Kom längs sidan på min styrbordssida.
QN1 Kom längs sidan på min babordssida.
TD2 Är ni ett fiskefartyg?
C Ja.
N Nej.
QR Jag kan inte komma längs sidan.
QP Jag kommer längs sidan.

KAPITEL IX

ÖVERVAKNING

1. Europeiska gemenskapen skall föra en uppdaterad förteckning över fartyg för vilka en fiskelicens har utfärdats enligt detta protokoll. Förteckningen skall, så snart den är upprättad och därefter varje gång den uppdateras, skickas till de myndigheter i Salomonöarna som har ansvaret för fiskerikontroll.
2. Gemenskapsfartygen får skrivas in i den förteckning som nämns i föregående punkt efter det att ett meddelande om erlagd förskottsbetalning enligt punkt 3 i avsnitt 2 i kapitel I i denna bilaga har inkommit. Fartygsägaren kan då få en bestyrkt kopia av förteckningen som får förvaras ombord i stället för fiskelicensen till dess att denna har utfärdats.

3. *Inträde i och utträde ur fiskezonen*

- 3.1 Gemenskapsfartygen skall minst 24 timmar i förväg meddela förvaltningschefen om inträde i eller utträde ur Salomonöarnas fiskezon. Så snart fartygen inträder i Salomonöarnas fiskezon skall de meddela förvaltningschefen via fax, e-post eller radio.
- 3.2 Ett fartyg som meddelar utträde skall samtidigt ange sin position samt kvantitet och arter av fångst som förvaras ombord. Dessa meddelanden skall helst lämnas via fax, men kan också lämnas via e-post eller radio om fax saknas.
- 3.3 Ett fartyg som ertappas med att bedriva fiske utan att ha underrättat förvaltningschefen skall betraktas som ett fartyg utan licens.
- 3.4 Fartygen skall få information om telefonnummer, faxnummer och e-postadresser när fiskelicenserna utfärdas.

4. *Kontrollförfaranden*

- 4.1 Befälhavare för gemenskapsfartyg som bedriver fiskeverksamhet i Salomonöarnas fiskezon skall tillåta Salomonöarnas tjänstemän med ansvar för inspektion och kontroll av fiskeverksamhet att komma ombord, och underlätta utförandet av deras uppgifter.
- 4.2 Tjänstemännens vistelse ombord skall inte överstiga den tid som är nödvändig för fullgörandet av deras uppgift.
- 4.3 Efter varje inspektion skall ett intyg utfärdas till fartygets befälhavare.

5. *Kvarhållande av fiskefartyg*

- 5.1 Förvaltningschefen skall inom 48 timmar underrätta Europeiska kommissionens delegation om alla kvarhållanden och påföljder för gemenskapsfartyg i Salomonöarnas fiskezon.
- 5.2 Europeiska kommissionens delegation skall samtidigt erhålla en kortfattad rapport om de omständigheter och orsaker som ledde till kvarhållandet.

6. *Rapport om kvarhållande*

- 6.1 När kontrolltjänstemannen har upprättat en rapport skall fartygets befälhavare underteckna den.
- 6.2 Underskriften skall inte påverka befälhavarens rättigheter eller hans möjligheter att försvara sig mot en anklagelse om överträdelse.
- 6.3 Befälhavaren skall föra sitt fartyg till den hamn som anvisas av kontrolltjänstemannen. Vid mindre överträdelser kan förvaltningschefen tillåta det kvarhållna fartyget att fortsätta sin fiskeverksamhet.

7. *Samrådsmöte vid kvarhållande*

- 7.1 Innan några åtgärder avseende fartygets befälhavare eller besättning eller någon annan åtgärd beträffande fartygets last och utrustning övervägs, med undantag av sådana åtgärder som är nödvändiga för att kunna säkra bevis på en förmödad överträdelse, skall inom en arbetsdag efter det att ovannämnda uppgifter har mottagits ett samrådsmöte hållas mellan Europeiska kommissionens delegation och förvaltningschefen, eventuellt med deltagande av en företrädare för den berörda medlemsstaten.
- 7.2 Vid detta möte skall parterna utbyta alla relevanta handlingar och uppgifter som kan bidra till att klarlägga omständigheterna kring de konstaterade händelserna. Fartygsägaren eller dennes företrädare skall underrättas om resultatet av mötet och om alla åtgärder som kan bli följden av kvarhållandet.

8. *Förlikning efter kvarhållande*

- 8.1 Innan ett domstolsförfarande inleds skall ett försök göras att lösa frågan om den förmodade överträdelsen genom ett förlikningsförfarande. Detta förfarande skall avslutas senast fyra (4) arbetsdagar efter kvarhållandet.
- 8.2 Vid uppgörelse i godo skall bötesbeloppet fastställas i enlighet med Salomonöarnas lagstiftning.

- 8.3 Om frågan inte kan lösas i godo och den förs vidare till en behörig juridisk instans, skall fartygsägaren ställa en bankgaranti, vars storlek skall fastställas med hänsyn till de kostnader som har uppstått genom kvarhållandet samt storleken på de böter och skadestånd som kan bli följden av överträdelsen, till statligt konto nr 0260-002 i Salomonöarnas centralbank, Honiara.
- 8.4 Bankgarantin skall vara oåterkallelig tills det rättsliga förfarandet avslutats. Den skall frisläppas så snart förfarandet avslutas utan fällande dom. Vid en fällande dom som innebär lägre böter än den ställda garantin, skall det resterande beloppet frisläppas av förvaltningschefen vid finansministeriet.
- 8.5 Fartyget skall släppas och dess besättning skall tillåtas att lämna hamnen
- så snart de förpliktelser som följer av uppgörelsen i godo har fullgjorts, eller
 - så snart den bankgaranti som avses i punkt 8.3 har ställts och godkänts av förvaltningschefen i väntan på att det rättsliga förfarandet slutförs.
9. *Omlastning*
- 9.1 Gemenskapsfartyg som vill lasta om fångst på Salomonöarnas vatten skall göra omlastningen i någon av Salomonöarnas utsedda hamnar.
- 9.2 Fartygens ägare skall minst 48 timmar i förväg meddela förvaltningschefen följande uppgifter:
- Namnen på de fiskefartyg som skall omlastas.
 - Lastfartygens namn.
 - Vikt i ton för varje art som skall omlastas.
 - Dagen för omlastningen.
- 9.3 Omlastning skall betraktas som ett utträde ur Salomonöarnas fiskezon. Fartygen skall därför lämna fångstrapporter till förvaltningschefen och meddela om de avser att fortsätta fisket eller lämna Salomonöarnas vatten.
- 9.4 Varje omlastning av fångster som inte avses i punkterna ovan är förbjuden i Salomonöarnas fiskezon. Överträdelse kan leda till påföljd enligt gällande lagstiftning i Salomonöarna.
10. Befälhavare på gemenskapsfartyg som deltar i landning eller omlastning i en hamn i Salomonöarna skall tillåta och underlätta Salomonöarnas inspektörers kontroll av dessa operationer. Efter varje inspektion skall ett intyg utfärdas till fartygets befälhavare.

Tillägg

1. Blankett för licensansökan
 2. Fiskeloggbok
-

Tillägg 1

FISKEAVTAL MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH SALOMONÖARNA
ANSÖKAN OM REGISTRERING OCH TILLSTÅND

Till förvaltningschefen vid
MINISTERIET FÖR FISKE OCH MARINA RESURSER I SALOMONÖARNA

ANVISNINGAR

- **Den sökande SKALL underteckna och datera ansökan, i annat fall är den ogiltig.**
- Med adress avses fullständig postadress.
- Markera med tydligt ☒.
- Alla mått anges enligt metersystemet. Specificera enheterna om annat system används.
- Ett nytaget 6 × 8-tums färgfoto av fartyget, taget från sidan, som visar fartygets namn och registreringsnummer, skall bifogas ansökan.
- Bifoga en kopia av regionalt register hos *Forum Fisheries Agency* (FFA) och intyg om fartygsövervakningssystemet (VMS).

Om fartyget tidigare har varit registrerat, ange följande:

Fartygets tidigare namn _____
 Tidigare registreringsnummer _____
 Tidigare internationell radioanropssignal _____

Regionala krav:

Registreringsnummer hos FFA _____
 VMS-registreringsnummer hos FFA _____
 Typ av ALC _____

Fartygets identifiering:

Fartygets namn _____

Fartygstyp (välj lämpligt alternativ):

Notfartyg för individuellt fiske ☐

Långrevsfartyg ☐

Spöfiskefartyg ☐

Transportfartyg/kylfartyg ☐

Bunkerfartyg ☐

Notfartyg för fiske i grupp ☐

Sökfartyg ☐

Annan typ ☐

Specificera _____

Registreringsland _____

Internationell radioanropssignal _____

Landsnummer _____

Fartygsägare:

Namn _____

Adress _____

Fartygsoperatör/befraktare:

Namn _____

Adress _____

Befälhavare:

Namn _____

Adress _____

Fiskeskeppare:

Namn _____

Adress _____

Verksamhetsbas:

Hamn 1/land _____

Hamn 2/land _____

Hamn 3/land _____

Flagg/stat för godkänt fiskeområde _____

Uppgifter om tillstånd:

Välj giltighetstid för tillståndet och ange önskat datum för giltighetstidens början.

Ett år ☐

6 månader ☐

3 månader ☐

Annan giltighetstid (specificera):

Uppgifter om fartyget:

Skrovets material: Stål ☐

Byggnadsår _____

Byggnadsort _____

Besättningens storlek _____

Trä ☐

Glasfiberarmerad plast ☐

Bruttodräktighet _____

Största längd _____

Huvudmaskinernas effekt (ange enhet) _____

Annat (specificera) _____

Maximal bränslevolym (kubikmeter) _____

Fryskapacitet per dag (flera alternativ kan anges):

Metod		Kapacitet	Temperatur (°C)
Saltlake (NaCl)	BR ☐	_____	_____
Saltlake (CaCl)	CB ☐	_____	_____
Luft (kallluft, snabbfrysning)	BF ☐	_____	_____
Luft (kylslingor)	RC ☐	_____	_____
Annan (specificera) _____		_____	_____

Lagringsskapacitet (flera alternativ kan anges):

Metod		Kapacitet (kubikmeter)	Temperatur (°C)
Is	IC ☐	_____	_____
Kylt havsvatten	RW ☐	_____	_____
Saltlake (NaCl)	BR ☐	_____	_____
Saltlake (CaCl)	CB ☐	_____	_____
Luft (kylslingor)	RC ☐	_____	_____
Annan (specificera) _____		_____	_____

Fyll i antingen A, B, C eller D.

A. Notfartyg:

Helikopter reg. nr _____	Nätlängd (meter) _____
Helikoptermodell _____	Nätdjup (meter) _____
Stödfartyg:	
Namn 1 _____	Typ 1 _____
Namn 2 _____	Typ 2 _____
Namn 3 _____	Typ 3 _____

B. Spöfiskefartyg:

Antal automatiska spöanordningar
(om sådana saknas anges 0) _____

Lagring av bete (flera alternativ kan anges)

Cirkulationsmetod
(sätt x i lämplig ruta)

		Kapacitet (kubikmeter)
Naturlig	NN ☐	_____
Cirkulation	CR ☐	_____
Kyld	RC ☐	_____

C. Långrevsfartyg:

Genomsnittligt antal korgar _____	Huvudlinans längd (km) _____
Genomsnittligt antal krokar per korg _____	
Huvudlinans material _____	

D. Stödfartyg:

Verksamhet (flera alternativ kan anges)	
Kyllastfartyg ☐	Rekognosceringsfartyg ☐
Ankarfartyg ☐	Försörjningsfartyg/moderfartyg ☐
Annan (specificera) _____	
Fiskefartyg som assisteras _____	

Jag intygar att ovanstående uppgifter är korrekta och fullständiga. Jag är införstådd med att jag omedelbart måste anmäla varje ändring av ovanstående uppgifter och att underlåtelse att uppfylla denna skyldighet kan få konsekvenser för registreringen i FFA:s regionala register. Denna ansökan är inlämnad i enlighet med:

Sökande:	Avtalets namn _____	Avtalets ikraftträdandedag _____
Ange om den sökande är ägare, befraktare eller befullmäktigat ombud _____		
Den sökandes namn: _____	Tfn: _____	
Adress: _____	Fax: _____	
Underskrift: _____	E-post: _____	
	Datum: _____	

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2006/24/EG

av den 15 mars 2006

om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽³⁾ skall medlemsstaterna skydda fysiska personers fri- och rättigheter i samband med behandling av personuppgifter, särskilt deras rätt till privatliv, för att garantera det fria flödet av personuppgifter inom gemenskapen.

(2) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽⁴⁾ översattes de principer som fastställts i direktiv 95/46/EG till specifika regler för elektronisk kommunikation.

(3) I artiklarna 5, 6 och 9 i direktiv 2002/58/EG fastställs de bestämmelser som gäller för den behandling som nät- och tjänsteleverantörer gör av trafik- och lokaliseringssuppgifter som genereras vid användning av elektroniska kommunikationstjänster. Sådana uppgifter måste raderas eller göras anonyma när de inte längre behövs för överföring,

med undantag av uppgifter som behövs för fakturering eller betalning av samtrafikuppgifter. Förutsatt att medgivande ges kan vissa uppgifter också behandlas för marknadsföring eller för att tillhandahålla mervärdestjänster.

(4) I artikel 15.1 i direktiv 2002/58/EG fastställs de villkor på vilka medlemsstaterna får begränsa omfattningen av de rättigheter och skyldigheter som anges i artiklarna 5 och 6 samt artikel 8.1, 8.2, 8.3 och 8.4 och artikel 9 i det direktivet. Varje sådan begränsning måste anses vara nödvändig, lämplig och proportionell i ett demokratiskt samhälle för den allmänna ordningens skull, dvs. för att skydda nationell säkerhet (dvs. statens säkerhet), försvaret och allmän säkerhet eller för att förebygga, utreda, avslöja och åtala brott eller för obehörig användning av ett elektroniskt kommunikationssystem.

(5) Flera medlemsstater har antagit lagstiftning om leverantörers skyldighet att lagra trafikuppgifter för att kunna förebygga, utreda, avslöja och åtala brott. Dessa nationella bestämmelser är i stor utsträckning olika.

(6) Skillnader i rättsliga och tekniska bestämmelser i medlemsstaterna avseende lagring av trafikuppgifter i syfte att förebygga, utreda, avslöja och åtala brott utgör hinder för den inre marknaden för elektronisk kommunikation, eftersom tjänsteleverantörer ställs inför olika krav avseende typen av trafik- och lokaliseringssuppgifter som skall lagras liksom villkoren för lagring och lagringstiderna.

(7) I slutsatserna från rådet (rättsliga och inrikes frågor) av den 19 december 2002 understryks det att eftersom omfattningen av elektronisk kommunikation ökat avsevärt är uppgifter om användningen av sådan kommunikation särskilt viktiga och därför ett värdefullt verktyg när det gäller att förebygga, utreda, avslöja och åtala brott, särskilt organiserad brottslighet.

(8) I Europeiska rådets uttalande om kampen mot terrorism av den 25 mars 2004 ges rådet i uppdrag att undersöka åtgärder om fastställande av regler för lagring av trafikuppgifter från kommunikation hos tjänsteoperatörer.

⁽¹⁾ Yttrande avgivet den 19 januari 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14 december 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 21 februari 2006.

⁽³⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

- (9) Enligt artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna har alla personer rätt till skydd för sitt privatliv och sin korrespondens. En offentlig myndighets inblandning i utövandet av denna rättighet får bara ske i enlighet med vad som är stadgat i lag och om det är nödvändigt i ett demokratiskt samhälle, bland annat med hänsyn till landets nationella säkerhet eller den allmänna säkerheten, för att förebygga oordning eller brott eller för att skydda andra personers fri- och rättigheter. Eftersom lagring av uppgifter har visat sig vara ett så nödvändigt och effektivt redskap för de brottsbekämpande myndigheternas utredningar i många medlemsstater och framför allt i allvarliga fall som organiserad brottslighet och terrorism är det därför nödvändigt att se till att brottsbekämpande myndigheter får tillgång till lagrade uppgifter under en viss tid i enlighet med de villkor som föreskrivs i detta direktiv. Antagandet av ett instrument om lagring av uppgifter i enlighet med kraven i artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna är därför en nödvändig åtgärd.
- (10) Den 13 juli 2005 upprepade rådet i sitt uttalande om fördömande av bombattentaten i London behovet av att så snart som möjligt anta gemensamma åtgärder om lagring av telekommunikationsuppgifter.
- (11) Med tanke på hur viktiga trafik- och lokaliseringssuppgifter är för att kunna utreda, avslöja och åtala brott, något som framkommit både genom forskning och genom medlemsstaternas praktiska erfarenheter, är det viktigt att på europeisk nivå säkerställa att uppgifter som vid tillhandahållande av kommunikationstjänster genereras eller behandlas av leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller av allmänna kommunikationsnät lagras under en viss tid i enlighet med de villkor som föreskrivs i detta direktiv.
- (12) Artikel 15.1 i direktiv 2002/58/EG fortsätter att gälla för sådana uppgifter, inklusive uppgifter relaterade till misslyckade uppringningsförsök, för vilka det inte finns särskilda krav på lagring enligt det här direktivet och som därför faller utanför dess tillämpningsområde, samt för lagring i andra, däribland rättsliga, syften än de som omfattas av det här direktivet.
- (13) Detta direktiv avser endast uppgifter som genereras eller behandlas som en konsekvens av en kommunikation eller en kommunikationstjänst och avser inte uppgifter som utgör innehållet i den information som förmedlas vid kommunikationen. Lagring bör ske på ett sådant sätt att man undviker att uppgifter lagras mer än en gång. Uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av de aktuella kommunikationstjänsterna avser uppgifter som är tillgängliga. När det särskilt gäller lagring av uppgifter i samband med Internetbaserad e-post och Internettelefonifår tillämpningsområdet begränsas till leverantörernas eller nätverksleverantörernas egna tjänster.
- (14) Den teknik som används för elektronisk kommunikation utvecklas snabbt, och de behöriga myndigheternas legitima krav kan därför komma att ändras. För att få råd och uppmuntra utbyte av erfarenheter om bästa metoder i dessa frågor avser kommissionen att inrätta en grupp bestående av medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter, sammanslutningar inom den elektroniska kommunikationsindustrin, företrädare för Europaparlamentet samt dataskyddsmyndigheter, däribland Europeiska datatillsynsmannen.
- (15) Direktiv 95/46/EG och direktiv 2002/58/EG är fullt tillämpliga på uppgifter som lagras i enlighet med detta direktiv. I artikel 30.1 c i direktiv 95/46/EG föreskrivs att arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter, vilken inrättats genom artikel 29 i det direktivet, skall konsulteras.
- (16) De skyldigheter som i enlighet med artikel 6 i direktiv 95/46/EG åligger tjänsteleverantörerna när det gäller åtgärder för att garantera uppgifternas kvalitet och de skyldigheter i enlighet med artiklarna 16 och 17 i det direktivet som åligger dem när det gäller åtgärder för att garantera sekretess och säkerhet vid behandlingen av uppgifter är fullt tillämplbara för uppgifter som lagras i enlighet med detta direktiv.
- (17) Det är nödvändigt att medlemsstaterna antar lagstiftande åtgärder som säkerställer att uppgifter som lagras i enlighet med detta direktiv bara är tillgängliga för behöriga nationella myndigheter i enlighet med nationell lagstiftning, samtidigt som berörda personers grundläggande rättigheter respekteras fullt ut.
- (18) Medlemsstaterna är, i detta sammanhang, skyldiga att enligt artikel 24 i direktiv 95/46/EG fastställa sanktioner för överträdelse av de bestämmelser som antagits i enlighet med det direktivet. I artikel 15.2 i direktiv 2002/58/EG ställs samma krav när det gäller de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med direktiv 2002/58/EG. Enligt rådets rambeslut 2005/222/RIF av den 24 februari 2005 om angrepp mot informationssystem⁽¹⁾ skall uppsåtligt olagligt intrång i informationssystem, inklusive de uppgifter som lagras däri, straffbeläggas.
- (19) Den rätt till ersättning som i enlighet med artikel 23 i direktiv 95/46/EG tillkommer varje person som lidit skada till följd av otillåten behandling eller någon annan handling som är oförenlig med de nationella bestämmelser som antagits till följd av det direktivet gäller också enligt det här direktivet vid otillåten behandling av personuppgifter.

⁽¹⁾ EUT L 69, 16.3.2005, s. 67.

- (20) Europarådets konvention om IT-brottslighet från 2001 och Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter från 1981 omfattar också uppgifter som lagras i enlighet med detta direktiv.
- (21) Eftersom målen med detta direktiv, nämligen att harmonisera leverantörernas skyldighet att lagra vissa uppgifter och säkerställa att de är tillgängliga för utredning, avslöjande och åtal av allvarliga brott såsom de definieras av varje medlemsstat i den nationella lagstiftningen inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av detta direktivs omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (22) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter. Detta direktiv tillsammans med direktiv 2002/58/EG syftar särskilt att säkerställa full respekt för medborgarnas grundläggande rättigheter med avseende på privatlivet och kommunikationer samt skyddet av deras personuppgifter (artiklarna 7 och 8 i stadgan).
- (23) Eftersom skyldigheterna för leverantörerna av elektroniska kommunikationstjänster bör vara proportionerliga kräver direktivet att leverantörerna lagrar endast sådana uppgifter som genereras eller behandlas i samband med att de tillhandahåller sina kommunikationstjänster. I de fall sådana uppgifter inte genereras eller behandlas av leverantörerna finns det inte något krav på att de skall lagras dem. Detta direktiv syftar inte till att harmonisera tekniken för lagring av uppgifter, något som är en fråga som måste lösas på nationell nivå.
- (24) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽¹⁾ uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (25) Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas befogenhet att anta lagstiftningsåtgärder om rätten till tillgång till och användning av uppgifter för de nationella myndigheter de utsett. Frågor om tillgång till de uppgifter som nationella myndigheter lagrar i enlighet med detta direktiv för de verksamheter som avses i artikel 3.2 första ledet i direktiv 95/46/EG faller utanför tillämpningsområdet för gemenskapens lagstiftning. De kan emellertid omfattas av nationell lagstiftning eller nationella åtgärder i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen.

Sådana lagar eller åtgärder måste till fullo respektera de grundläggande rättigheter som följer av medlemsstaternas gemensamma författningsmässiga traditioner och som är garanterade i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Enligt den tolkning Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna gjort av artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna måste offentliga myndigheters intrång i rätten till privatliv stå i förhållande till vad som är nödvändigt och proportionerligt och därför tjäna närmare angivna, tydliga och legitima syften samt utövas på ett sätt som är rimligt och relevant och som inte är överdrivet i förhållande till syftet med intrånget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Syftet med detta direktiv är att harmonisera medlemsstaternas bestämmelser om de skyldigheter som leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät har att lagra vissa uppgifter som de genererat eller behandlat för att säkerställa att uppgifterna är tillgängliga för utredning, avslöjande och åtal av allvarliga brott såsom de definieras av varje medlemsstat i den nationella lagstiftningen.

2. Detta direktiv skall gälla trafik- och lokaliseringsuppgifter om såväl fysiska som juridiska personer och enheter, samt de uppgifter som är nödvändiga för att kunna identifiera abonnenten eller den registrerade användaren. Det skall inte vara tillämpligt på innehållet i elektronisk kommunikation, inklusive sådan information som användaren sökt med hjälp av ett elektroniskt kommunikationsnät.

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv skall definitionerna i direktiv 95/46/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) ⁽²⁾ samt direktiv 2002/58/EG gälla.

2. I detta direktiv avses med

- a) *uppgifter*: trafik- och lokaliseringsuppgifter samt de uppgifter som behövs för att identifiera en abonnent eller användare,

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

- b) *användare*: en fysisk eller juridisk person eller enhet som använder en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst för privat eller affärsmässigt bruk, utan att nödvändigtvis ha abonnerat på denna tjänst,
- c) *telefonitjänst*: uppringning (inbegripet rösttelefoni, röstmeddelanden, konferenssamtal och datatelefoni), extratjänster (inbegripet omstyrning och överflyttning av samtal) och meddelandeförmedling och multimedietjänster (inbegripet SMS, EMS och multimedietjänster),
- d) *användar-ID*: ett unikt ID som tilldelas personer när de abonnerar på eller registrerar sig på en Internetåtkomsttjänst eller en Internetkommunikationstjänst,
- e) *lokaliseringsbeteckning (cell-ID)*: identiteten hos den cell från vilken ett mobiltelefonsamtal påbörjades eller avslutades,
- f) *misslyckade uppringningsförsök*: en kommunikation då ett telefonsamtal kopplats men inget svar erhöles eller när det skett ett ingrepp av driften i kommunikationsnätet.

Artikel 3

Skyldighet att lagra uppgifter

1. Genom avvikelse från artiklarna 5, 6 och 9 i direktiv 2002/58/EG skall medlemsstaterna anta åtgärder för att säkerställa lagring enligt bestämmelserna i det här direktivet av de uppgifter som specificeras i artikel 5 i detta, i den utsträckning som de genereras eller behandlas av leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät inom statens territorium i samband med att leverantörerna levererar de kommunikationstjänster som berörs.

2. Den lagringsskyldighet som anges i punkt 1 skall inbegripa lagring av sådana uppgifter som anges i artikel 5 rörande misslyckade uppringningsförsök där uppgifter genereras eller behandlas, och lagras (uppgifter rörande telefoni) eller loggas (uppgifter rörande Internet) av leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät inom den berörda medlemsstatens jurisdiktion i samband med att de levererar de berörda kommunikationstjänsterna. Detta direktiv skall inte innebära krav på lagring av uppgifter rörande samtal som inte kopplats fram.

Artikel 4

Tillgång till uppgifter

Medlemsstaterna skall anta åtgärder för att säkerställa att uppgifter som lagras i enlighet med detta direktiv endast görs tillgängliga för behöriga nationella myndigheter, i närmare angivna fall

och i enlighet med nationell lagstiftning. De förfaranden som skall följas och de villkor som skall uppfyllas för att erhålla tillgång till lagrade uppgifter i enlighet med nödvändighets- och proportionalitetskraven skall fastställas av varje enskild medlemsstat i den nationella lagstiftningen och följa tillämpliga bestämmelser i EU-lagstiftningen och folkrätten, särskilt Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i enlighet med den tolkning som görs av Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter.

Artikel 5

Kategorier av uppgifter som skall lagras

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att följande kategorier av uppgifter lagras i enlighet med direktivet:

- a) Uppgifter som är nödvändiga för att spåra och identifiera en kommunikationskälla:

1. Telefoni i fasta nät och mobil telefoni:

- i) Det uppringande telefonnumret.
- ii) Abonnentens eller den registrerade användarens namn och adress.

2. Internetåtkomst, Internetbaserad e-post och Internettelefoni:

- i) Tilldelade användar-ID.
- ii) Användar-ID och telefonnummer vilka tilldelats kommunikationen i det allmänna telenätet.
- iii) Namn på och adress till den abonnent eller registrerade användare som IP-adressen (Internet Protocol), användaridentiteten eller telefonnumret tilldelades vid tidpunkten för kommunikationen.

- b) Uppgifter som är nödvändiga för att identifiera slutmålet för en kommunikation:

1. Telefoni i fasta nät och mobil telefoni:

- i) Det eller de nummer som slagits (det eller de uppringda telefonnumren), och, i fall som berör tilläggs-tjänster såsom omstyrning och överflyttning av samtal, det eller de nummer till vilket eller vilka som samtalet styrs.
- ii) Abonnentens (abbonenternas) eller den eller de registrerade användarnas namn och adress.

2. Internetbaserad e-post och Internettelefoni:
- i) Användar-ID eller telefonnummer som tilldelats den eller de avsedda mottagarna av ett Internettelefonsamtal.
 - ii) Namn på och adress till abonnenten (abbonnenterna) eller den eller de registrerade användarna och det användar-ID som tilldelats den avsedda mottagaren av kommunikationen.
- c) Uppgifter som är nödvändiga för att identifiera datum, tidpunkt och varaktighet för en kommunikation:
- 1. Telefoni i fasta nät och mobil telefoni: datum och tid då kommunikationen påbörjades och avslutades.
 - 2. Internetåtkomst, Internetbaserad e-post och Internettelefoni:
 - i) Datum och tid för på- respektive avloggning i Internetåtkomsttjänsten inom en given tidszon tillsammans med IP-adressen, oavsett om den är dynamisk eller statisk, som en kommunikation tilldelats av Internetåtkomstleverantören till en kommunikation och abonnents eller registrerad användares användar-ID.
 - ii) Datum och tid för på- respektive avloggning i den Internetbaserade e-posttjänsten eller Internettelefonitjänsten inom en given tidszon.
- d) Uppgifter som är nödvändiga för att identifiera typen av kommunikation.
- 1. Telefoni i fasta nät och mobil telefoni: Den telefonitjänst som används.
 - 2. Internetbaserad e-post och Internettelefoni: Den Internettjänst som används.
- e) Uppgifter som är nödvändiga för att identifiera användarnas kommunikationsutrustning, eller den utrustning som de tros ha använt.
- 1. Telefoni i fasta nät: det uppringande och det uppringda telefonnumret.
 - 2. Mobil telefoni:
 - i) Det uppringande och det uppringda telefonnumret.
 - ii) Den uppringande partens IMSI (International Mobile Subscriber Identity).
 - iii) Den uppringande partens IMEI (International Mobile Equipment Identity).
- iv) Den uppringda partens IMSI.
- v) Den uppringda partens IMEI.
- vi) Vid förbetalda anonyma tjänster, datum och tid för den första aktiveringen av tjänsten och den lokaliseringsbeteckning (cell-ID) från vilken tjänsten aktiverades.
3. Internetåtkomst, Internetbaserad e-post och Internettelefoni:
- i) Det uppringande telefonnumret för uppringda förbindelser.
 - ii) DSL (Digital Subscriber Line) eller annan slutpunkt för kommunikationens avsändare.
- f) Uppgifter som är nödvändiga för att identifiera lokaliseringen av mobil kommunikationsutrustning.
- 1. Lokaliseringsbeteckning (cell-ID) för kommunikationens början.
 - 2. Uppgifter som identifierar cellernas geografiska placering genom referens till deras lokaliseringsbeteckning (cell-ID) under den period som kommunikationsuppgifterna lagras.
2. Inga uppgifter som avslöjar kommunikationens innehåll får lagras i enlighet med detta direktiv.

Artikel 6

Lagringstider

Medlemsstaterna skall säkerställa att de kategorier av uppgifter som anges i artikel 5 lagras under en period av minst sex månader och högst två år från det datum kommunikationen ägde rum.

Artikel 7

Uppgiftsskydd och datasäkerhet

Utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som antagits i enlighet med direktiv 95/46/EG och direktiv 2002/58/EG skall varje medlemsstat säkerställa att leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät som ett minimum respekterar följande principer för datasäkerhet när det gäller uppgifter som lagras i enlighet med det här direktivet:

- a) De lagrade uppgifterna skall vara av samma kvalitet och vara föremål för samma säkerhet och skydd som uppgifterna i nätverket.

- b) Uppgifterna skall omfattas av lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att skyddas mot oavsiktlig eller olaglig förstöring, oavsiktlig förlust eller oavsiktlig ändring, eller otillåten eller olaglig lagring av, behandling av, tillgång till eller avslöjande av uppgifterna.
- c) Uppgifterna skall omfattas av lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder, för att säkerställa att tillgång till dem endast ges särskilt bemyndigad personal.
- d) Uppgifterna skall förstöras vid slutet av lagringstiden, utom de uppgifter för vilka tillgång har medgivits och som har bevarats.

Artikel 8

Krav för lagring av uppgifter

Medlemsstaterna skall säkerställa att uppgifter som anges i artikel 5 lagras i enlighet med detta direktiv på ett sådant sätt att uppgifterna och annan nödvändig information som är relaterad till uppgifterna utan dröjsmål kan överföras till de behöriga myndigheterna när de begär det.

Artikel 9

Tillsynsmyndighet

1. Varje medlemsstat skall utse en eller flera offentliga myndigheter som skall ansvara för att inom landets territorium övervaka tillämpningen av de bestämmelser om lagrade uppgifters säkerhet som antagits av medlemsstaterna i enlighet med artikel 7. Dessa myndigheter får vara desamma som de som avses i artikel 28 i direktiv 95/46/EG.

2. De myndigheter som avses i punkt 1 skall vara helt oberoende när de utövar de övervakningsuppgifter som avses i den punkten.

Artikel 10

Statistik

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att kommissionen varje år får statistik om lagring av de uppgifter som genereras eller behandlas i samband med allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller ett allmänt kommunikationsnät. Denna statistik skall innefatta följande:

- De fall där information skickats till behöriga myndigheter i enlighet med nationell lagstiftning.
- Den tid som gått från det datum då uppgifterna lagrades och det datum då den behöriga myndigheten begärde överförande av uppgifterna.

— De fall där en begäran om uppgifter inte kunde tillgodoses.

2. Sådant statistik skall inte omfatta personuppgifter.

Artikel 11

Ändring av direktiv 2002/58/EG

I artikel 15 i direktiv 2002/58/EG skall följande punkt införas:

"1a. Punkt 1 skall inte tillämpas på uppgifter som specifikt skall lagras enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät (*) för de ändamål som avses i artikel 1.1 i det direktivet.

(*) EUT L 105, 13.4.2006, s. 54."

Artikel 12

Framtida åtgärder

1. En medlemsstat som står inför särskilda omständigheter som föranleder en tidsbegränsad förlängning av den högsta tillåtna lagringstid som avses i artikel 6 får vidta nödvändiga åtgärder. Medlemsstaten skall då omedelbart underrätta kommissionen och informera övriga medlemsstater om de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna artikel och ange skälen till att de vidtagits.

2. Kommissionen skall inom sex månader efter den underrättelse som avses i punkt 1 godkänna eller förkasta de berörda nationella åtgärderna, efter att ha kontrollerat huruvida de utgör godtycklig diskriminering eller dolda handelsrestriktioner mellan medlemsstater eller inte och huruvida de utgör ett hinder för en fungerande inre marknad eller inte. Om kommissionen inte fattar något beslut inom denna tidsperiod skall de nationella åtgärderna anses vara godkända.

3. Om en medlemsstats nationella åtgärder som utgör undantag från bestämmelserna i detta direktiv godkänns i enlighet med punkt 2 får kommissionen överväga att föreslå en ändring av detta direktiv.

Artikel 13

Prövning, ansvar och sanktioner

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de nationella åtgärder som genomför kapitel III om rättslig prövning, ansvar och sanktioner i direktiv 95/46/EG genomförs med full respekt för behandlingen av uppgifter i detta direktiv.

2. Varje medlemsstat skall särskilt vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sådan avsiktlig tillgång till eller överföring av uppgifter som lagras i enlighet med detta direktiv som är förbjuden enligt nationell lagstiftning som antagits till följd av detta direktiv beläggs med sanktioner, inbegripet administrativa eller straffrättsliga sanktioner, som är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 14

Utvärdering

1. Senast den 15 september 2010 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet översända en utvärdering av tillämpningen av detta direktiv och dess inverkan på de ekonomiska aktörerna och konsumenterna, med beaktande av den fortsatta utvecklingen av tekniken för elektronisk kommunikation och den statistik som översänts till kommissionen i enlighet med artikel 10, i syfte att avgöra om det är nödvändigt att ändra direktivets bestämmelser, särskilt vad avser listan över uppgifter i artikel 5 och de lagringstider som föreskrivs i artikel 6. Utvärderingsresultaten skall offentliggöras.

2. För detta ändamål skall kommissionen utreda alla synpunkter som inkommer från medlemsstaterna eller den arbetsgrupp som inrättats genom artikel 29 i direktiv 95/46/EG.

Artikel 15

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 15 september 2007. De skall genast underrätta kommissionen om detta. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller

åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Varje medlemsstat får till och med den 15 mars 2009 skjuta upp tillämpningen av detta direktiv i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefoni och Internetbaserad e-post. Alla medlemsstater som önskar utnyttja denna bestämmelse skall underrätta rådet och kommissionen om detta i form av en förklaring när detta direktiv antas. Förklaringen skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 16

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 17

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 15 mars 2006.

På Europaparlamentets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

På rådets vägnar
H. WINKLER
Ordförande

Förklaring från Nederländerna
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

När det gäller Europaparlamentets och rådets direktiv om lagring av uppgifter som behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och om ändring av direktiv 2002/58/EG utnyttjar Nederländerna möjligheten att skjuta upp tillämpningen av direktivet i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefoni och Internetbaserad e-post under högst 18 månader från och med dagen för direktivets ikraftträdande.

Förklaring från Österrike
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

Österrike förklarar sin avsikt att skjuta upp tillämpningen av detta direktiv i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefoni och Internetbaserad e-post under 18 månader från och med den tidpunkt som anges i artikel 15.1.

Förklaring från Estland
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

I enlighet med artikel 15.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG meddelar Estland sin avsikt att utnyttja denna bestämmelse och med 36 månader från och med dagen för antagandet av föreliggande direktiv skjuta upp tillämpningen av direktivet i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefoni och Internetbaserad e-post.

Förklaring från Förenade kungariket
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

Förenade kungariket förklarar i enlighet med artikel 15.3 i direktivet om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG att Förenade kungariket kommer att skjuta upp tillämpningen av direktivet i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefoni och Internetbaserad e-post.

Förklaring från Republiken Cypern
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

Cypern förklarar att landet kommer att skjuta upp tillämpningen av direktivet i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefoni och Internetbaserad e-post till den dag som anges i artikel 15.3.

Förklaring från Grekland
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

Grekland förklarar att det med tillämpning av artikel 15.3 kommer att skjuta upp tillämpningen av detta direktiv i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefoni och Internetbaserad e-post till 18 månader efter det att den i artikel 15.1 angivna tidsfristen har löpt ut.

Förklaring från Storhertigdömet Luxemburg
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

I enlighet med bestämmelserna i artikel 15.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG förklarar Storhertigdömet Luxemburgs regering att den avser åberopa artikel 15.3 i ovan nämnda direktiv för att få möjlighet att skjuta upp tillämpningen av detta direktiv i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefoni och Internetbaserad e-post.

Förklaring från Slovenien
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

Slovenien ansluter sig till den grupp medlemsstater som har gjort en förklaring i enlighet med artikel 15.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät om att skjuta upp tillämpningen av detta direktiv under 18 månader i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefonier och Internetbaserad e-post.

Förklaring från Sverige
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

Sverige vill i enlighet med artikel 15.3 ha möjlighet att skjuta upp tillämpningen av detta direktiv i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefonier och Internetbaserad e-post.

Förklaring från Republiken Litauen
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

I enlighet med artikel 15.3 i utkastet till Europaparlamentets och rådets direktiv om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG (nedan kallat "direktivet") förklarar Republiken Litauen att landet när direktivet antagits kommer att skjuta upp dess tillämpning i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefonier och Internetbaserad e-post under den period som föreskrivs i artikel 15.3.

Förklaring från Republiken Lettland
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

Lettland förklarar i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG att det skjuter upp tillämpningen av direktivet i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefonier och Internetbaserad e-post till och med den 15 mars 2009.

Förklaring från Tjeckien
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

I enlighet med artikel 15.3 förklarar Tjeckien att man uppskjuter tillämpningen av detta direktiv i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefonier och Internetbaserad e-post till 36 månader efter direktivets antagande.

Förklaring från Belgien
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

Belgien förklarar att landet, i enlighet med den möjlighet som föreskrivs i artikel 15.3 och under en period av 36 månader efter antagandet av detta direktiv, skjuter upp tillämpningen av direktivet i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefonier och Internetbaserad e-post.

Förklaring från Republiken Polen
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

Polen förklarar i enlighet med den möjlighet som anges i artikel 15.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv om lagring av uppgifter som behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och om ändring av direktiv 2002/58/EG att landet kommer att uppskjuta tillämpningen av lagring av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefonier och Internetbaserad e-post med 18 månader från den tidpunkt som anges i artikel 15.1.

Förklaring från Finland
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

Finland förklarar i enlighet med artikel 15.3 i direktivet om lagring av uppgifter som behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och om ändring av direktiv 2002/58/EG att Finland kommer att skjuta upp tillämpningen av direktivet i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefoni och Internetbaserad e-post.

Förklaring från Tyskland
i enlighet med artikel 15.3 i direktiv 2006/24/EG

Tyskland förbehåller sig rätten att skjuta upp tillämpningen av detta direktiv i fråga om lagringen av kommunikationsuppgifter rörande Internetåtkomst, Internettelefoni och Internetbaserad e-post under 18 månader från och med den tidpunkt som anges i artikel 15.1 första meningen.

RÄTTELSE

Rättelse till rådets förordning (EG, Euratom) nr 2028/2004 av den 16 november 2004 om ändring av förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel

(Europeiska unionens officiella tidning L 352 av den 27 november 2004)

1. På sidan 4, punkt 5 f (ersättning av artikel 10.4 i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000), andra meningen, skall det

i stället för: "Dock får en medlemsstats beräkningsunderlag för momsmedel på vilket ovannämnda procentsats tillämpas inte överskrida den procentsats av dess BNI som fastställs i artikel 2.1 i beslut 2000/597/EG, Euratom enligt första meningen i punkt 7 i den artikeln."

vara: "Dock får en medlemsstats beräkningsunderlag för momsmedel på vilket ovannämnda procentsats tillämpas inte överskrida den procentsats av dess BNI som fastställs i artikel 2.1 c i beslut 2000/597/EG, Euratom enligt första meningen i punkt 7 i den artikeln."

2. På sidan 5, punkt 7 (ersättning av artikel 11 i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000), punkt 2 första stycket, skall det

i stället för: "2. För de medlemsstater som deltar i Ekonomiska och monetära unionen skall räntesatsen vara den räntesats som offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* och som Europeiska centralbanken tillämpar på sina refinansieringstransaktioner den första dagen ..."

vara: "2. För de medlemsstater som deltar i Ekonomiska och monetära unionen skall räntesatsen vara den räntesats som offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* och som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner den första dagen ..."

3. På sidan 7, punkt 16 (införande av avdelning IX med artikel 21a i förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000), skall det

i stället för: "Artikel 21a

Den räntesats som anges i artikel 11 i denna förordning skall även fortsättningsvis tillämpas vid beräkningen av dröjsmålsränta om förfalldagen infaller före utgången av den månad då rådets förordning (EG) nr 2028/2004 av den 16 november 2004 om ändring av förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (*) träder i kraft.

(*) EUT L 352, 27.11.2004, s. 1."

vara: "Artikel 21a

Den räntesats som anges i artikel 11 i denna förordning i dess version före ikraftträdandet av rådets förordning (EG, Euratom) nr 2028/2004 av den 16 november 2004 om ändring av förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (*) skall även fortsättningsvis tillämpas vid beräkningen av dröjsmålsränta om förfalldagen infaller före utgången av den månad då nämnda förordning (EG, Euratom) nr 2028/2004 träder i kraft.

(*) EUT L 352, 27.11.2004, s. 1."

**Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar
försakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser**

(Europeiska unionens officiella tidning L 255 av den 30 september 2005)

På sidan 11, under titeln, skall följande text införas:

”(Text av betydelse för EES)”
